

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 86.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia. Świeróczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Płohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za czwarte ćwierćroczne w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc listopad: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z *Przewodnikiem* za czwarte ćwierćroczne w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc listopad w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę miesięczną przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Z prawdziwą radością spieszymy donieść czytelnikom naszym, że w grudniu b. r. rozpoczniemy druk nowej powieści obyczajowej

Henryka Sienkiewicza

p. t. „Z NAD RIVIERY“.

Po jej ukończeniu nastąpi zapowiedziana już historyczna powieść Sienkiewicza:

„KRZYŻACY“

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odrębnym z dnia 9 listopada b. r. nadać najmiłościwiej generalnemu dyrektorowi poczt i telegrafów, szefowi sekcji w c. k. Ministerstwie handlu, Janowi Obentrautowi, przy sposobności przeniesienia go na własną jego prośbę w stan stałego spoczynku godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 9 listopada b. r. zamianować najmiłościwiej centralnego inspektora poczt w c. k. Ministerstwie handlu, radcę mini-terylnego dr. Rudolfa Neubauera, szefem sekcji i generalnym dyrektorem poczt i telegrafów w temże Ministerstwie.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 13 listopada.

Galicja w budżecie Państwa r. 1897

w porównaniu ze stanem rzeczy przed laty dwudziestu.

II.

Bez porównania tereźniejszego preliminarza etatu Ministerstwa oświecenia z wydatkami na cele edukacyjne z przed dwu dziesiątków lat nikt nie mógłby ani domyślić się, jak rozrosły się i pomnożyły w czasach ostatnich w Galicji instytucje pielę-

gowania wszelakiego rodzaju życia umysłowego. Chcąc rzecz tę, której najdonioślejsze znaczenie każdy z nas instynktowo czuje, przedstawić całkiem dokładnie, nie szczędzi- liśmy trudu, by z ogromnej masy liczb dwu preliminarzów budżetowych wynaleźć wszyst- ko aż do ostatniego grosza; a przekonamy się, że właśnie najmniejsze pozycye, najtrudniejsze do wynalezienia, stanowią wielce znamienne cechy terażniejszego w porównaniu z dawniejszym uposażenia Galicji w fundusze na cele naukowe. Idźmy jednak porządkiem preliminarza.

Na pierwszym miejscu mamy nadzór szkolny. Oczu pomógł Galicji, że w roku 1873 Sejm uchwalił ustawę o nadzorze szkolnym, którą Rząd ówczesny uznał za wzorową dla wszystkich krajów austriackich, skoro ustawa ta pozostawała tylko na papierze? Koszta inspekcji szkolnej w roku 1878, w którym właśnie zaczęto w drobnej mierze stosować się do owej ustawy krajowej, wynosiły 82.000 zł., a rok przedtem nawet tylko 58.200 zł.; całego personelu było wówczas 9, wyraźnie dziewięć osób, mianowicie: 2 referentów, 3 konceptistów i 4 inspektorów, tak, że liczba personelu biurowego przewyższała nawet liczbę personelu rzeczowego inspekcji. Kraj sam pomagał sobie jak mógł, własnym kosztem rozsyłając kilku nauczycieli na inspekcję. Właśnie od przejęcia wynikających ząd potrzeb kosztów substytucji na etat Państwa rozpoczęło się w roku 1878 niejaki uwzględnienie ustawy krajowej z dnia 25 czerwca r. 1873. Wedle preliminarza na rok 1897 wydatki skarbowe na inspekcję szkolną wynosiły 207.300 zł., a personal składa się z 87 osób, mianowicie: 1 wiceprezydenta krajowej Rady szkolnej, 2 referentów, 6 konceptistów, 8 inspektorów krajowych, a 70 powiatowych. W roku przyszłym będzie zamianowanych pięciu nowych inspektorów powiatowych. Nie możemy tu przepomnieć ustawy, której autorem jest dep. hr. Piniński, uchwalonej przez Izbę poselską Rady Państwa na wniosek Koła polskiego z dnia 18 stycznia r. 1892. Tą dopiero ustawą

pehnęło Koło polskie w silny ruch sprawę inspekcji szkolnej nie tylko w Galicji, lecz w całej Austrii i niezatartą zjednało sobie zasługę.

Podążajmy dalej, a spotkamy się w preliminarzu z krakowską Akademią Umiejętności, której terażniejsza dotacya ze skarbu Państwa wynosi 20.000 zł., podczas gdy przed dwudziestoma laty wynosiła tylko 12.000 złr.

Na cele sztuk pięknych wydawał skarb Państwa przed dwoma dziesiątkami lat niespełna 16.000 zł., które stanowiły dotacyę szkoły sztuk pięknych w Krakowie, liczącej wówczas sił profesorskich 5 osób; w roku przyszłym wydatki na zakład ten mają wynosić blisko 24.000 zł. przy personalu profesorskim, złożonym z 8 osób (jeden nauczyciel malarstwa i jeden nauczyciel rzeźbiarstwa będą ustanowieni w roku przyszłym); ale do uposażenia rzeczony szkoły przybyły w latach ostatnich inne datki skarbowe na cele sztuki polskiej. I tak preliminarz na rok przyszły zawiera: subwencję dla szkoły muzycznej w Krakowie 2.000 zł. (tyleż co w roku bieżącym); subwencję dla Towarzystwa muzycznego we Lwowie 2.500 zł. (o 500 zł. więcej niż w roku bieżącym); na artystyczne przyozdobienie Uniwersytetu Jagiellońskiego 5.000 zł. (ostatnia rata z sumy 30.000 zł.) Ogółem tedy wydatki skarbowe na cele sztuki polskiej czynią w preliminarzu przyszłorocznym sumę 33.300 zł., a więc niewielką, ale bądź co bądź więcej niż podwójną w porównaniu z wydatkami z przed lat dwudziestu. Są atoli jeszcze wydatki pokrewne, jakich dawniej nigdy nie było (z jednym wyjątkiem przyczynienia się skarbu do kosztów restauracyi Sukiennic w Krakowie) t. j. subwencye skarbowe na rzecz zachowania i odnowienia pomników architektury starożytnej, pod którymi tytułem znajdujemy pozycye następujące: na restauracyę krużganku w klasztorze OO. Dominikanów w Krakowie 3.000 zł. (trzecia z równych dotychczas rat); na restauracyę katedry na Wawelu 20.000 zł. (o 15.000 zł. więcej od tegorocznej raty pierw-

64)

TEODOR JESKE-CHOIŃSKI.

OSTATNI RZYMIANIE.

POWIEŚĆ

Z CZASÓW TEODOZYUSZA WIELKIEGO.

XII.

(Ciąg dalszy)

Bo ani on, ani żaden z naczelników stronnictwa zachowawczego nie przypuszczał, nawet w godzinie rozpacz, iż okoliczności zmuszą ich kiedykolwiek do bronienia burzycieli tradycyi rzymskiej przed gniewem ludu rzymskiego.

Czego się nikt nie spodziewał, stało się. Jeden z najgorętszych patriotów zastawał własną pierśią w Rzymie, w stolicy Jowisza, w sercu konającego poganstwa, zacieklego wroga bogów narodowych...

Lud czuł okrucieństwo tego położenia, przeto oniebiał, naksztalt jeńca, powalonego o ziemię.

Z nawoływań Symmachusa, z ponurej ciszy, z ciężkiego oddechu tłumu wiał smutek tak głęboki, iż rzucił cienie swoje i na duszę Fabrycyusza.

Wszakże był on przedewszystkiem walecznym żołnierzem, a żołnierz waleczny nie pastwi się nigdy nad słabszym.

Fabrycyusz, widząc przed sobą mrowisko ludzkie, zdeplane przez ból serdeczny, zapomniał o swoim wstręcie do pogan. Gdyby się Rzymianie na niego rzucili, tarzali się w ich krwi, rwałby ich ciało zęba-

mi. Upokorzeni, sponiewierani budzili w nim litość.

Żałował, iż nie usłuchał Symmachusa. Splótł ręce na karku konia i opuścił głowę, nie śmiejąc spojrzeć naokoło siebie. Jego serce żołnierskie wstydziło się w tej chwili za nienawiść fanatyka.

Ani jedno oko żywcze nie zwróciło się na straż wojewody Italii. Allemanowie posuwali się wśród głuchego milczenia, jak gdyby byli zbrodniarzami, których motłoch odprowadza na miejsce kaźni.

Na Pelu Marsowem, wzdłuż głównej ulicy, czekała już na wojewodę załoga stolicy. Gdy ją Symmachus ujrział, zatrzymał rydwan.

— Nie jestem ci już więcej potrzebny — rzekł do Fabrycyusza. — Czyń, co uważasz za swój obowiązek, jak my uczyniliśmy, co było naszym obowiązkiem.

Kiedy się Symmachus oddalił, stanął wojewoda przed frontem wojska i zawołał głosem donośnym:

— Witajcie, towarzysze!

Odpowiedział mu stłumiony szmer. Mie- cze nie uderzyły o tarcze. Szeregi legionistów stały nieruchome. Z pod błyszczących szyszaków szły ku wodzowi spojrzenia nie- chętne. Tu i owdzie tylko odezwał się głos odosobniony:

— Pozdrowienie tobie, wojewodo!

Fabrycyusz przygryzł wargę. Wiedział, że nie zapanował dotąd nad sercami żołnie- rzy, że między niego a legiony Italii wci- snęła się nienawiść religijna, która rosła z każdym dniem.

Skinął na swoich podkomendnych i roz- kazał:

— Pierwsza, druga i trzecia kohorta przywróć porządek na ulicach... Miecza nie dobywać, ludu nie drażnić... W razie po- trzeby użyć tarczy i pięści... Kohorta czwarta,

piąta i szósta obłonią w śródmieściu świą- tynie chrześcijańskie i nie dopuszczą do nich wicherzycielów. Konnica ze mną...

Nie pożegnawszy wojska zwykłym po- zdrowieniem, ruszył ku pagórkowi Celijskie- mu, aby bronić bazyliki laterańskiej prze- ciw nienawiści pogan.

Symmachus wracał tymczasem tą samą drogą.

Ulice zaczęły się już opróżniać. Tu i owdzie tylko, na placach przed świątyniami stały jeszcze gromadki, gwarzące półgłosem.

Tam, gdzie Symmachus przejeżdżał, pod- nosiły się do niego zachmurzone twarze i smutne spojrzenia. Nikt nie witał go okrzy- kiem, oklaskami; ojcowie nie pokazywali go synom, matki córkom.

Głęboka boleść mileczy.

Stońce zachodziło właśnie, kiedy Sym- machus, skręciwszy na Kapitol, zatrzymał ryd- wan przed świątynią głównych bogów rzymskich. Cienie wieczorne ogarnęły już dolną część olbrzymiego, kwadratowego gmachu. Tylko złocisty szczyt niebił się jeszcze w pro- mieniach gasnącej gwiazdy dziennej.

Symmachus rzucił leżące jakiemś zebra- kowi i wszedł po szerokich stopniach mar- murowych schodów do przybytku Jowisza, Junony i Minerwy.

Wnętrze świątyni, natłoczone ogromny- mi filarami, było tak wysokie i rozległe, iż wzrok ludzki gubił się w niem, jak w prze- strzeni. Wielkie mnóstwo dużych lamp, przy- czepionych do kolumn, robiło z progu wra- żenie drobnych światełek, przysłoniętych mgłą.

Symmachus szedł środkiem świątyni ku kaplicy Jowisza, która jarzyła się w głębi, jak gwiazda. Bił z niej blask tak jasny, iż zaćmił wszystkie płomienie lamp i świec wo- skowych.

Szedł wolno i ostrożnie, bo wszędzie po- tykała się jego stopa o ciało ludzkie. Białe

suknie niewiast i białe togi mężów, obramo- wane szerokim, purpurowym szlakiem stanu senatorskiego, walały się w prochu. Cały pa- trycyat rzymski składał ból swój u stóp ojców bogów narodowych. Rzucił się twarzą na zim- ne kamienie, zmiatał włosami kurz i mo- dlił się jękiem, westchnieniem. Od czasu do czasu podnosiło się dwoje rąk i głos, prze- siąkły łzami, płakał:

— O Jowiszu, Jowiszu!...

Wówczas poruszyły się białe suknie i białe togi, jak spokojne wody jeziora, mu- śnięte lekkim powiewem, ciche łkanie prze- płynęło nad pochylonemi głowami.

Potem nastała znów cisza, przerywana jękiem, westchnieniem.

Symmachus, zbliżywszy się do kaplicy Jowisza, przytulił się do filarów, splótł ręce i spoglądał wzrokiem, pełnym żalu, na posąg opiekuna Rzymu.

Stary Zeus spocynał na tronie z kości słoniowej. Złoty wieniec lśnił w jego złotych włosach, purpurowy, palmami dzierzgany płaszcz tryumfatora rzymskiego okrywał jego ramiona. W jednej ręce trzymał wyobraże- nie zwycięstwa, w drugim gromy i błyska- wice.

Sto lamp rzucało drżące promienie na złote i srebrne wota, na puklerze, nabijane drogimi kamieniami, na miecze i zbroje, wa- zy muryńskie i drogieńskie naramienniki. Pobożność kilku wieków ozdobiła przybytek Jowisza, królującego na Kapitolu w towarzy- stwie Junony i Minerwy.

Dla Symmachusa i wielu z ostatniach po- gan był ten złocisty Jowisz tylko wcieleniem tradycyi rzymskiej, widomym łącznikiem mię- dzy terażniejszością a przeszłością. Korząc się przed nim, zanosili błaganie do duchów opie- kuńczych ojczyzny.

Nie do Jowisza modlił się Symmachus, kiedy szeptał:

szej); na restaurację kościoła parafialnego w Bieczu 3000 zł. (czwarta z równych dotychczas rat); na restaurację kościoła klasztorne- go w Leżajsku 2.000 zł. (pierwsza rata, która prawdopodobnie będzie jeszcze podwyższona, jak poniekąd zapowiadają motywa rządowe i o co stara się sprawozdawca komisji budżetowej pos. Piniński). Gdy te wydatki, dawniej na rzecz Galicji nigdy nie praktykowane, w sumie 28.000 zł. dodamy do powyższych wydatków na cele ściśle artystyczne, otrzymamy razem 61.300 zł., czyli cztery razy tyle co w r. 1878.

Na tem urywamy, aby w artykule następnym przejść do zakładów oświaty publicznej w ścisłym tego wyrazu znaczeniu.

Józef Glinkiewicz.

W sprawie emigracji.

I.

C. i k. konsulat w Filadelfii donosi, że w ostatnich czasach wychodźcy z Austro-Węgier szukali u niego kilkakrotnie pomocy, żaląc się na wyzysk swej nieświadomości i ławotliwości przez północno-niemieckich agentów okrętowych i na nędzę, w którą skutkiem tego popadli.

Tak n. p. wskutek listownej namowy krewnych, osiadłych w Manitobie (Kanada) wieśniacy Piotr Łuy, Jerzy Cewe, Jan Tori i Maciej Kondermann (z żoną i pięciorgiem dzieci) z Beckendorf w Styrii, postanowili z początkiem b. r. wyemigrować do prowincji Brokenhead w Kanadzie i na zapewnienie sobie przewozu wysłali do hamburskiego agenta okrętowego Karola Stöckla zaadek w łącznej kwocie 25 zł. Gdy w marcu b. r. udali się w podróż przez Berlin do Hamburga, organa kolejowe i policyjne w Berlinie wzbroniły im dalszej podróży, a wychodźcy musieli się udać do agencji emigracyjnej, gdzie za złożeniem całej prawie swojej gotówki w łącznej kwocie 360 zł. wydano im karty okrętowe z Hamburga do Nowego Yorku. Z Nowego Yorku, gdzie stosunki znaleźli daleko niekorzystniejsze, niż im agenci w Berlinie przedstawili, udali się do Filadelfii, gdzie jacyś litościwi obcy ludzie zaprowadzili ich do konsultatu. Dochodzenie przeciw niesumien- nym agentom z powodu niedostatecznych zeznań wychodźców nie odniosło skutku, nie można było nawet uzyskać zwrotu zadatku 25 zł., udało się wreszcie wyszukać wychodź- com robotę, przy której może powoli zdo- łają zebrać sobie fundusz na podróż do Ka- nady.

Podobnie wydarzyło się ruskim wychodź- com Mironowi Janiszewskiemu, Iwanowi Tur- kowemu, Józefowi Turczańskiemu, Fedkowi Romanikowi i Atanasowi Jacyszynowi, któ- rzy oprócz Romanika, jadącego do Brazylii, mieli zrazu zamiar udać się przez Bremę do Kanady. Za przybyciem do Bremy agent Missler, z którym jeszcze z domu porozumieli się o przewóz, nakłonił ich jak najpoufniej- szymi obietnicami do zmiany planu i zaku- pienia za całą prawie gotówkę kart okręto- wych nie do Kanady lub Brazylii, lecz do Georgii, gdzie firma Missler posiada wielkie obszary gruntów. Przybywszy tam, zamiast o- biecanej ziemi urodzajnej znaleźli piaski, wy-

magające ciężkiej pracy, zamiast przyobieca- nego korzystnego klimatu, niezdolne mieszkań- com północy upały tropikalne, a zamiast obfitego i korzystnego zarobku 2½ dolara dziennie, zarobek tylko ½ do 1 dolara i to zaledwie przez cztery dni w tygodniu; osad- nicy tamtejsi zapewnili ich nadto, że przez całą zimę wcale nie ma zarobku. Wobec tego wychodźcy musieli szukać lepszego zarob- ku i pracując po drodze przybyli bez grosza do Filadelfii, gdzie napotkali ziomkowie wska- zali im drogę do konsultatu. Konsulat tam- tejszy za pośrednictwem e. i k. konsultatu w Bremie nawiązał rokowania z firmą Missler, aby dla wychodźców uzyskać bezpłatny prze- wóz do Kanady lub zwrot wszelkiej straty. Firma Missler oświadczyła jednak, że wy- chodźcom pozostawiła zupełną swobodę dokąd chcą jechać, zwróciła jednak ich uwagę, że rząd nie troszczy się o wychodźców, a Para- na tak jest przepelniona ruskimi wychodźca- mi, iż władze tamtejsze nikogo więcej nie przyjmują, czego zresztą dowodzi wydany w czerwcu b. r. zakaz emigracji Galicyan do Brazylii. Na dalsze pytanie wychodźców, do- kąd w Ameryce północnej mają się udać, miał Missler zwrócić ich uwagę na Georgię i Texas, gdzie jeszcze jest najlepiej i gdzie w jego koloniach mogą przez kilka dni w tygodniu pracować, przeznaczając resztę dni tygodnia na obrabianie gruntów nabytych albo wydzierżawionych. Po krótkim namyśle wychodźcy mieli wybrać Georgię. Opisując korzystne stosunki tej prowincji, Missler zau- ważył, że żałując się wychodźcy ruscy nigdzie nie będą zadowoleni, bo mają mało chęci do pracy i chcą uprawiać te same płody, co w swojej ojczyźnie. Podczas gdy w Georgii ze względu na sąsiedztwo miast wielkich u- prawia się jaczyny, winogrona i owce. Oświad- czył wreszcie, że owym pięciu rodzinom gotów zapłacić przewóz z Filadelfii do Ma- nitoby.

Oba te przypadki wykazują, na jakie straty narażają się łatwowierni wychodźcy; interwencja władz konsularnych w obec żądanych zysku agentów najczęściej nie prowa- dzi do celu, bo wychodźcy nie mogą dostarczyć dowodu, że padli ofiarą wyzysku.

Rada Państwa.

(DXXIX. posiedzenie Izby poselskiej).

(J. Gl.) Wiedeń, 11 listopada. (Ko- resp. *Gazety Lwowskiej*).

Prezydent Chłumecky zagaja posie- dzenie o godzinie 11 m. 15. Izba nielicznie zgromadzona. Na ławie rządowej nieobecni Pp. Ministrowie obrony krajowej i skarbu.

Od Rządu wniesiono projekt ustawy o podwyższeniu opłat za pozwolenie poszukiwań górniczych.

Gminy Nisków i Gaj powiatu nowo- sądeckiego petycyonują o pomoc skarbową; mnożą się ustawicznie jeszcze petycje z Czech przeciwko podwyższeniu podatku od piwa.

Pan Minister wyznał i oświadczył baron Gautsch na interpelację Kurza, czy myśli zwołać komisję znawców dla zgłębienia no- wej fizjologicznej teorii Jezka, odpowiada, że jest to hipoteza, która mimo teoretycznej mo- że wartości nie wymaga pośpiesznego zbada-

nia przez osobną komisję, a która bez po- mocy Ministerstwa dobieje się uznania, na ja- kie zasługuje.

Na porządku dziennym dyskusya szcze- gółowa nad nowelą do ordynacyi przemysło- wej. Zabiera w niej głos wielu posłów roz- licznych stronnictw z wyjątkiem Koła polskie- go, a to w celu wniesienia poprawek. Za całe sprawozdanie, które musiałoby być równie rozkawałkowane, a jednak zagmatwane i nie- zrozumiałe, jak sama dyskusya, podajemy mo- wę Pana Ministra handlu br. Glanza, która umiejętnie wszystko porządkuje i przez po- wiązanie wniosków z treścią odnosnych pa- ragrafów czyni rzecz całą jasną i pouczającą.

J. E. Pan Minister powiedział:

Zabieram głos nie na to, żeby polemizować przeciw wywodom niektórych panów preopinantów, lecz aby kilkoma słowami na- szkicować stanowisko Rządu względem wno- sków stawionych co do §§. 99, 99 b i 100. Zaczynam od wniosku pana pos. Bendela przy §. 99, który żąda opuszczenia ustępu stano- wiącego, iż, jeśli pryncypał nie należy do stowarzyszenia cechowego, kontrakt termina- torski powinno się zawierać przed zwierzeh- nością gminną. Postanowienie to, zachodzące także już w projekcie rządowym, ma swoje znaczenie. Chodzi tu o terminatorów w fa- brykach, którzy także powinni mieć miej- sce do sprotokółowania swoich kontrak- tów terminatorskich; a zaleca się przekazać to zwierzchności gminnej, skoro terminatoro- wie ci nie należą do żadnego cechu, jak i sam fabrykant do stowarzyszenia cechowego nie należy. Gdyby ustęp ten opuszczono, po- wstałaby poprostu luka w ustawie; wiadomo bowiem, że w wielu okolicach nie ma wogóle stowarzyszeń cechowych i nie wiadziaby, na którym miejscu zawierać kontrakty ter- minatorskie. Dla tego oświadczam się prze- ciwko wnioskowi pana pos. Bendela.

Alwi pan pos. Russ stawiał wniosek przy tym samym paragrafie, proponując zastąpić ów ustęp postanowieniem w tym duchu, że kontrakty terminatorskie powinno się za- wierać wobec zwierzchności gminnej wtedy tylko, gdy pryncypał nie ma sposobności na- leżeć do stowarzyszenia cechowego. Prze- ciwko temu wnioskowi nie mam co nadmienić, owszem zalecam go wys. Izbie od siebie także.

Pan pos. Purghart uczynił wniosek, żeby terminatorowie zatrudnieni w fabrykach poddawali się egzaminowi przed stowarzysze- niem cechowym. Jest to coś w rodzaju ogra- niczonego obowiązkowego egzaminu termina- torskiego. Dotychczas wedle naszej ordynacyi przemysłowej egzamin terminatorski jest fakultatywny; u jednych stowarzyszeń cecho- wych odbywa się, u drugich nie. Gdyby cho- dziło o to, żeby zaprowadzić powszechnie obowiązkowy egzamin terminatorski, byłby to punkt, nad którym możnaby debatować; ale zaprowadzić tylko co do terminatorów w fabrykach obowiązkowy egzamin nie wydaje mi się rzeczą właściwą. Dla tego proszę wno- sku tego nie przyjąć.

Co do §. 99 b. p. pos. Russ stawiał wniosek, aby w ustępie trzecim pomieścić słowa, we- dle których terminatorowie byłby obowiąza- ni regularnie zwiadać szkołę dopełniającą, czy kurs przygotowawczy „w miejscu swego za- mieszkania”. Z wnioskiem tym zgodzić się nie mogę. Mam co do niego wątpliwości prze- dewszystkiem formalne. Sprawa bowiem u- częszczania na naukę dopełniającą jest ure- gulowana w innym także paragrafie ordyna- cyi przemysłowej, mianowicie w §. 75 a wszakże nie uchodzi aby w jednej i tej sa- mej ustawie, w jednej i tej samej sprawie znajdowały się dwa postanowienia nie zga- dzające się z sobą we wszystkich odcieniach. Ale i co do rzeczy samej mam wątpliwość o wniosku pos. Russa. Lękam się, że gdyby wys. Izba przyjęła to ograniczenie, którego pan pos. Russ żąda, otworzyłoby furtkę dla unicestwienia troskliwej o szkolne wykształ- cenie terminatorów intencji artykułu niniej- szego. Mojem zdaniem terminator, choćby nie mieszkał w miejscu zatrudnienia, powinien uczęszczać do szkoły dopełniającej, czyli pryn- cypał jest obowiązany posyłać go do szkoły.

A dalej pan pos. Kupelwieser uczynił wniosek, wedle którego w ustępie ostatnim powinno się powiedzieć, że cały przedłużo- ny czas terminowania, jeśli terminator nie zda egzaminu lub jeśli zaniebuje szkołę, za- zwyczaj nie powinien przenosić roku. Zdaje mi się, że wniosek ten posuwa się nieco za daleko. Mogłaby z tego wynikać konsekwen- cya, że przedłużałoby terminatorowi czas nauki o więcej niż rok, a wszakże temu wła- śnie chce zapobiedz ustęp ostatni, t. j. sta- nowi, że nigdy więcej niż o rok nie można przedłużyć czasu terminowania.

Co do §. 100 zapowiedziano już na po- siedzeniu ostatnim wniosek w tym duchu, że rodzice i opiekunowie mają być obowią- zani, gdy terminator u nich mieszka, wspie- rać pryncypała w dozorowaniu terminatora. Przeciwno wnioskowi temu mam wątpliwości ze stanowiska prawodawczego. Mojem zdaniem niebardzo to uchodzi, żeby w ordynacyi prze- myślowej nakładać obowiązki na osoby, któ- re ordynacyi tej wcale nie podlegają. Ale i pominąwszy te wątpliwości, muszę powie-

zieć, że postanowienie takie zawierałoby coś, co właściwie rozumie się samo przez się; jest to wpływ postanowień powszechnego kodeksu cywilnego, który opiekunom i rodzicom na- kłada obowiązek troszczyć się o wychowanie i wykształcenie dzieci. Dla tego nie zdaje mi się, iżby konieczne trzeba było przyjąć postanowienie takie do ustawy niniejszej; a gdyby się chciało pomieścić je gdzieś, powinno się je w spo- mnianych względów legistycznych pomieścić je w innej ustawie, w jakiejś ustawie szkolnej.

Co się tyczy wniosku pos. Kupelwieser- ra, który żąda, żeby na wypadek zwłoki w spisa- niu kontraktu terminatorskiego przed stowa- rzyszeniem cechowym lub w wyzwoleniu ter- minatora, pochodzącej z winy pryncypała, tenże karany był tylko wtedy, gdyby zwłoka przenosiła dwa tygodnie, nie mam co nad- mienić przeciwko takiej poprawce.

Wypada mi teraz pomówić o wniosku pana pos. Hajeka, który ma znaczenie zasa- dnicze. Pan pos. Hajek stawiał wniosek, żeby z rządowego projektu noweli przejść tu §. 104 c., który ustanawia najdłuższy czas ro- boczy dla przenysłów handlowych, a miano- wicie dwanaście godzin z pewnymi wyjątka- mi. Nie mogę oświadczyć się przeciw rzeczy samej, bo to postanowienie projektu, który sam wniosłem do wys. Izby; ale proszę za- stanowić się, czy byłoby dobrze przyjąć ten paragraf do niniejszego projektu. Pytanie to wydaje mi się tem więcej na czasie, że ko- misya, wnosząc ten projekt, wychodziła z te- go zapatrywania, iż nie trzeba tykać kwestyj innych, leżących po za granicą jego, aby go tem łatwiej doprowadzić do skutku. Muszę nadmienić, że już w komisji odzywały się głosy przeciwko owej propozycji projektu rzą- dowego; sam pan sprawozdawca komisji (pos. Exner) zamiast dwunastu chciał jedenaście godzin; komisya atoli nie zapuszczała się w rozprawę, ograniczając się na paragrafy przy- jęte do projektu niniejszego. Wśród takich okoliczności nie mogę oświadczyć się za prze- jęciem *ex post* paragrafu 104 c, bo lękam się, że mógłby doznać przeszkody nasz cel naj- bliższy, t. j. uchwalenie projektu niniejszego. Lubo więc rzeczy samej sprzeciwić się nie mogę okoliczności nakazują mi oświadczyć się przeciw wnioskowi pana pos. Hajeka. (*Brawo*).

Pan poseł Wimhölzel postawił wniosek, aby opuścić ustępy czwarty i piąty §. 106. Ustępy te w formie zmienionej przez komi- syję jasno wypowiadają, że do stowarzyszeń cechowych, a więc też do instytucji ich, mia- nowicie także do cechowych kas dla chorych, przynależą nie tylko ezelandnie wyuczeni, lecz i robotnicy pomocnicy niższego rzędu, pakierzy i t. p., co wedle brzmienia tera- niejszej ordynacyi przemysłowej mogło być rzeczą wątpliwą i czemu zaprzeczał też try- bunał administracyjny w rozlicznych judyka- tach. Przyjąć to jasne postanowienie wydaje mi się rzeczą nakazaną względami humani- tarnymi. Gdyby go nie przyjęto, byłoby to mojem zdaniem bardzo małoduszne pojmo- wanie rzeczy, niezgodne też z duchem i inten- cyą ustawy z r. 1885, która jasno wypowia- da, że opieka nad robotnikami ma obejmować koła jak najszersze. Trudno wprowadzić przeoczyć, że w niektórych stowarzyszeniach ce- chowych przeważa liczba tych robotników niższego rzędu, n. p. w gremiach kupieckich, może i w stowarzyszeniach budowniczych, że przeto zachodzi niebezpieczeństwo, iż interes właściwych pomocników mógłby być różny od interesu tamtych, n. p. wskutek nierów- nego narażenia się na choroby; a więc mo- głyby zdarzać się starcia przeszkadzające spo- kojnemu rozwojowi. Na taki wypadek atoli Rząd — a za Rządem także komisya — bie- rze na uwagę założenie osobnych instytucji, osobnych dla kas chorych, osobnych wydzia- łów polubownych. Sąd o tem, czy zachodzi taki wypadek, czy przeto potrzeba osobnej instytucji, pozostawia projekt rządowy tej władzy przemysłowej, która w każdym razie najlepiej znać może położenie rzeczy, t. j. po- litycznej władzy krajowej, która powołana jest zatwierdzić odpowiadający statut. Z tych przeto względów upraszam wys. Izbę przyjąć §. 106 tak, jak go projektuje komisya.

Pan pos. Ebenhoeh żąda dodać do §. 107 postanowienie, wedle którego przedsię- biorstwa fabryczne, wyrabiające jednak płody rzemieślnicze, byłoby obowiązane należeć do stowarzyszenia cechowego. Ten wniosek mu- siałby pociągnąć za sobą zmianę także §. 108, jak to sam pan poseł uznaje. Mojem zdaniem atoli są stowarzyszenia cechowe pomyślane jako organizacja rzemiosł; a wszakże też in- teresa rzemiosł a przedsiębiorstw fabrycznych bynajmniej nie są równe, przynajmniej nie zawsze dadzą się pogodzić z sobą. Dlatego nie mógłbym zalecić ujęcia obu form przed- siębiorstwa w jedną organizację. Nasze usta- wodawstwo staje na tem stanowisku, że przed- siębiorcom fabrycznym dane jest prawo przy- stąpić do stowarzyszenia cechowego; zdaje mi się, że i na przyszłość tak pozostać powinno i że obowiązku takiego nie trzeba im na- kładać.

A nakoniec pan poseł Forcher wspo- mniał o kwestyi zaprowadzenia obowiązkowych powiatowych związków stowarzyszeń cecho- wych. Mniemam, że kwestyę tę będzie można omówić w dyskusji nad §. 114tym; dlatego

— O, ty, kierowniku świata, któremu się podobało mieć tyle imion, ile języków naczynili sobie ludzie — zmiłuj się nad Rzy- mem! Jeśli nie odgadliśmy twojego prawdzi- wego imienia, nie karz za nieświadomość słabe- go rodu śmiertelników, albowiem nie powie- działeś nam, jak chcesz, abyśmy cię nazywali. Czy jesteś siłą, rozproszoną we wszechświe- cie i łączysz się ze wszystkimi pierwiastka- mi, pobudzając je do ruchu bez obcej pomo- cy, albo też jesteś potęgą odrębną, oderwaną od stworzenia, unoszącą się nad dziełem swo- jem — przebacaj ojczyźnie mojej chwile za- pomnienia, pychy i bluźnierstwa. Wszakże służył ci przez długie wieki naród rzymski z posłuszeństwem dzieckiem, które nie rozum- je i nie wątpi. Za korną wiarę przodków zmi- łuj się nad nieszczęśliwymi potomkami, któ- rych gniew twój chłostuje nad miarę. Poz- zwól się prześlagać, nieznanzy władco świata i przyjm nas napowrót do łaski swojej.

Zapatrzył się w promienne oblicze Jo- wisza, otoczone aureolą z drgających blasków, jakby czekał na odpowiedź.

Ze świątyni szedł ku niemu bezustan- nie cichy szmer westchnień, zmieszany z je- kami. Symmachowi zdawało się, że biała fala tog i sukien, owiana mrokami wieczoru, od- dała się, blednie, wsiała w ziemię, ginie. Jego wzrok, olśniony jasnością kaplicy Jowi- sza, widział jakąś szarą mgłę, z której wy- chylały się od czasu do czasu niewyraźne kontury ciał ludzkich.

I tak gwałtowny ból spadł na niego, iż złamał go i rzucił na kolana. Te niewyraźne kontury ciał ludzkich robiły na nim wraże- nie cieniów, niknących w przestrzeni.

Ujął głowę w dłoń i leżał bez ruchu

na posadzce. Jego serce rzymskie przepełniał płacz, który wola męża powstrzymywała. Łka- nie rozpierało mu piersi, cisnęło się do gar- dła. Mocował się z sobą, by nie wybuchnąć skargą niewiasty.

Jego duszę oświecił jeden z tych na- głych, szybkich błysków, które rozdierają czasami zasłonę przyszłości i pozwalają oku śmiertelnemu spojrzeć na chwilę, na sekun- dę w zakryte jutro.

— Miałeśbyś oblicze swoje odwrócić na zawsze od dzieci Romy, nieznanzy władco świata, miałeśbyś nie cofnąć wyroków swo- ich? — mówił Symmachus — dlaczego?...

Przycisnął ręce do piersi i oddychał z trudem.

— Jeśli cię nieświadomość nasza obra- ża, powiedz, jak chcesz, żebyśmy cię nazy- wali. Służą ci góry i morza, słońce i gwia- zdy, wichry i pioruny. Przemów do nas hu- kiem swoich grzmotów, burz i huraganów. Zrozumiemy cię, o panie nieba i ziemi!

Przypadł twarzą do posadzki.

— Zmiłuj się nad Rzymem, nad swo- im ludem wybranym — modlił się gorąco, z rozpaczą.

A ze świątyni płynął ku niemu ciągle cichy szmer westchnień i stłumionych je- ków, wciskając się do jego duszy skargą bez- nadziejną.

Symmachus zmiatał swymi włosami proch z posadzki. Nie hamował już swojego bólu. Urywane, suche, kawałkami z piersi wy- padające łkanie, wstrząsało jego ciałem.

(Ciąg dalszy nastąpi).

zastępcę sobie głos na później. (*Brawo, brawo*).

Izba uchwała §§. 99, 99b), 100, 106 i 107 z temi poprawkami, które zalecił Pan Minister, a odrzucając te, przeciwko którym Pan Minister się oświadczył i na tem przerywano te obrady.

Pow. Kaizl składa na stole prezydalnym wniosek nagły: Wzywa się c. k. Rząd, aby niezwłocznie poczynił kroki stosowne dla szybkiego wykupienia poręczonej przez Skarb sieci kolejowej Towarzystwa kolei Północno-zachodniej i pozostającej w zarządzie tegoż Towarzystwa linii, zwanej połączeniem Niemiec południowych z północnymi (a więc z wykluczeniem tych części sieci, które nie są poręczone przez Skarb).

W umotywowaniu przypomina wnioskodawca, że gdy upadł projekt rządowy o upaństwowieniu wszystkich części jako zbyt niekorzystny dla Skarbu, uchwaliła Izba rezolucję, wzywającą Rząd, aby na nowo rozpoczął z Towarzystwem rokowania o lepsze warunki inkameracji i aby o rezultacie powiadomił Izbę w jesieni: a wszakże nastąpiła nie tylko jesień, lecz i sesja zbliża się ku końcowi; sprawa przeto jest nagła, zwłaszcza gdy z kasą, w którym Rząd nie skorzysta z prawa inkameracji sieci poręczonej, pogarsza się sytuacja Państwa w obec Towarzystwa.

Pos. Kaftan popiera wniosek ze względu na wielkie handlowo-polityczne znaczenie wymienionych powyżej części sieci i ze względu na pożądaną dla Czech jednakowość taryf kolejowych.

Pan Minister dróg żelaznych gen.-por. Guttenberg: Wysoka Izbo! Rząd zgadza się z wnioskodawcą w tem, że przyłączenie kolei Północno-zachodniej do sieci skarbowych dróg żelaznych byłoby ekonomicznie bardzo korzystne. Z tego właśnie względu Rząd na wiosnę ułożył się z Towarzystwem i przedstawił umowę wys. Izbie, uważając ją za bardzo korzystną dla Państwa; a i dziś uważa ją za bardzo korzystną ze względu na świetne dochody, jakie oddadł zgarbia Towarzystwo. Przyszedł do sam pan pos. Kaizl i właśnie jego argument nasuwa myśl, czy nie byłoby lepiej, gdyby umowa ta była uzyskana zatwierdzeniem wys. Izby. (Pos. Kaizl: Nie!) Te większe dochody stały się też przyczyną, że Rząd nie spełnił przyrzeczenia, iż w jesieni przystąpi na nowo do rokowań. Rząd nie mówił w przyrzeczeniu swem o inkameracji na warunkach zawartych w koncesji, lecz o gotowości do rozpoczęcia nowych rokowań; albowiem większe dochody Towarzystwa utrudniają sprawę. Rząd ma postanowienie wydawać się z danego słowa, skoro tylko nastąpi pomyślna okoliczność. Wśród teraźniejszych nie pozostaje Rządowi nic, jak wziąć na uwagę upaństwowienie na warunkach koncesji (*tak jest, tak jest!*) ale ponownie zwracam uwagę na przeszkody, o których już dawniej mówili reprezentanci Rządu, a które stanowią na przeszkodzie inkamerowaniu części poręczonych na warunkach koncesji. (Poseł Kaizl: Nie są nieprzezwyciężone!) Nie są niepokonane, ale są takie, że przynaglać sprawy nie pozwalają. Rząd jednak stanowczo zapewnia, że wszelkimi legalnymi sposobami starać się będzie dopiąć tego celu jak najrychlej na pożytek Państwa i na pożytek ekonomii społecznej, ale naturalnie bez pokrzywdzenia Towarzystwa, boć prawa jego trzeba uszanować. To stanowisko Rządu na pewno będzie zachowane we wszystkich przyszłych rokowaniach. Z tego oświadczenia mego żechce wys. Izba przekonać się, że nie jej nie przeszkadza uznać wniosku pos. Kaizla za nagły. Zwracam tylko uwagę na to, że szybkiego załatwienia przyrzec nie mogę. O szerszych chęciach Rządu, panowie wątpić nie potrzebujecie. (*Brawo brawo*).

Pos. Pergelt przypomina, że już w maju Izba dała wyraz przekonania, że trudności inkameracji bez rokowań nie są niepokonane. Mowca pyta: Czy Panu Ministrowi zdaje się, że szybciej dojdzie do celu, gdy zapuści się w nowe rokowania, które mają zakończyć się rezultatem zadowalającym obie strony, czy też gdy przystąpi do upaństwowienia na podstawie warunków koncesji? W razie takiej inkameracji można cały kompleks punktów spornych zdać na proces sądowy. (*Zywe objawy zgody*). Mowca oświadcza się za wnioskiem.

Pos. Gross także zaleca przystąpić do upaństwowienia na warunkach koncesji, bo z Towarzystwem tem trudno rokować, a Rząd powinien przedeć dopilnować praw Państwa, których niewykonanie krzywdzi skarb z dnia na dzień coraz więcej. (*Zywe objawy zgody*).

Izba uznaje nagłość i natychmiast uchwała sam także wniosek.

Koniec posiedzenia o godzinie 6. — Następnie w piątek.

Koło polskie.

Na posiedzeniu dnia 11 b. m. Koło polskie wybrało trzech członków do komi-

syi centralnej, która ma się zajmować re-wizją katastru gruntowego i 3 zastępców. Jak wiadomo, na mocy ustawy o podatku gruntowym rewizja katastru gruntowego następuje co lat piętnaście, a rezultaty czynności komisji krajowych, do tej rewizji wyznaczonych, koncentrują się ostatecznie w komisji centralnej, do której Izba deputowanych wybiera 24 członków i 24 zastępców, (po jednym na każdy okręg katastralny) Izba pa-nów 12 członków i 12 zastępców. Ponieważ w Galicji są trzy okręgi katastralne: krakowski, lwowski i tarnopolski, przeto też z Galicji wybiera się trzech członków komisji centralnej i trzech zastępców. Koło wybrało na okręg krakowski: członkiem komisji p. Adama Jędrzejowicza, zastępcą p. Potoczka; na okręg lwowski: członkiem p. Dawida Abrahamowicza, zastępcą ks. Pastora; na okręg tarnopolski: członkiem p. Pinińskiego, zastępcą p. Wachnianina.

Dep. Popowski przedstawił, że ogłoszone wykazy udowadniają, iż obecnie już blisko połowę potrzebnego dla wojska zboża, siana, słomy i drzewa zakupują władze wojskowe od producentów. Co się zaś tyczy zakupu koni, po porozumieniu się władz wojskowych z krajową komisją chowu koni, ustanowiono w oznaczonych dniach podanych do wiadomości publicznej, jarmarki na konie, na których komisje wojskowe zakupują konie od producentów. Galicję podzielono na pięć okręgów i wyznaczono pięciu pułkowników, z których każdy objęddza corocznie wyznaczony mu okręg dla zakupu koni i hodowców po 120 koni. Co się tyczy do-tawy wyrobów potrzebnych dla wojska, mianowicie butów, bieleziny i t. d., wiadomo, że wzrasta corocznie liczba tych rzemieślników i trudniących się przemysłem domowym, których oferty władza wojskowa przyjmuje. Liczba oferentów takich w samej Galicji dochodzi już do 20 tysięcy, wskutek czego dla każdego oferenta przypada bardzo mała część dostawy.

Po zamknięciu obrad nad budżetem Ministerstwa obrony krajowej, przewodniczący p. Jaworski stwierdził, że wnioski i żądania wśród obrad przedłożone, o ile są uzasadnione, przyjęli do wiadomości członkowie komisji budżetowej i do nich się zastosują.

Dep. Chrzanowski poparł te wnioski i przedstawił, że należy także ponowić żądanie o wykonywanie przepisów co do wynagradzania za szkody poczynione przy ćwiczeniach wojskowych.

Dep. Eugeniusz Abrahamowicz sądzi, iż trzeba dopominać się, aby producentom zapewnić większy niż dotychczas udział w dostawach zboża, siana i innych produktów dla wojska. Stać się to może łatwo, jeżeli dostawy tych produktów będą w małych ilościach rozpisywane i przyjmowane.

Dep. Wielowiejski przedstawił, aby domagać się, iżby konie dla wojska zakupowano od producentów.

Dep. Zaleski poparł wniosek posła E. Abrahamowicza, lecz wykazał, że skargi, iż konie dla wojska nie bywają zakupowane od producentów, są nieuzasadnione, gdyż pod tym względem nastąpiła od lat kilku znaczna zmiana, korzystna dla hodowców koni. Komisje wojskowe zakupują konie dla wojska od producentów na jarmarkach ustanowionych w tym celu, a nadto pułkownicy objęddzają w wyznaczonych im okręgach hodowców i zakupują od nich konie.

Dep. ks. Fischer wniósł, że należy się uskarżyć, iż władze wojskowe, zwołując niekiedy zgromadzenia kontrolne w niedziele lub święta. Należy upomnieć się dalej, aby żołnierzom dawano czas potrzebny dla spełniania obowiązków religijnych.

Następnie pos. Kozłowski przedstawił, że chociaż komisja budżetowa roztrząsała już rządowy projekt ustawy o podwyższeniu płac urzędników i przedłożyła swoje wnioski Izbie, która wkrótce rozpocznie nad tą projektowaną ustawą obrady, jednak dotychczas komisja budżetowa nie rozpoczęła roztrząsać rządowego projektu ustawy o podwyższeniu kongruy duchowieństwa. Wniósł więc, aby interelować w Izbie prezesa komisji budżetowej, wzywając go, iżby wspomniany projekt ustawy zamieścił jak najrychlej na porządku dziennym obrad komisji budżetowej. Koło wniosek ten przyjęło jednomyślnie.

Następnie Koło przystąpiło do obrad nad budżetem Ministerstwa obrony krajowej.

Dep. hr. Piniński wniósł, aby ponowić żądanie, iżby władze wojskowe nie powoływały rezerwistów i urlopowanych na ćwiczenia wojskowe w czasie najpilniejszych robót rolniczych, mianowicie w czasie żniw i aby pod tym względem zważyły, że żniwa w Galicji kończą się później, niż w innych krajach Monarchii. Należy także przedstawić, aby żołnierzom, którzy po ukończeniu służbie wojskowej bywają uwalniani i powracają do domu, dawano stare mundury lub płaszcze, gdyż powracają zwykle w łachmanach.

Interpelacya w parlamencie niemieckim w sprawie rewelacyi ks. Bismarcka.

W sprawie rewelacyi ks. Bismarcka zgłosiło centrum zapowiedzianą interpelacyę w parlamencie niemieckim. Interpelacya ta opiewa:

„Czy kanclerz państwa może udzielić następujących wyjaśnień: po pierwsze, czy do roku 1890 istniał tajny traktat między Rosyją a Niemcami; powtórnie, jeżeli istniał, jakie zajścia spowodowały nieodnowienie tegoż; po trzecie, jaki wpływ wywarły ostatnie rewelacye na stosunki Niemiec do trójprzymierza, jakoteż do innych państw?“ Obrady nad tą interpelacyą toczyły się będą dnia 16 listopada.

Pierwotnie interpelacya wystylizowaną była w daleko ostrzejszym tonie i zwróconą była przeciw ks. Bismarckowi, ale na życzenie rządu centrum ją złagodziło.

Centrum żąda tylko rzeczowego wyjaśnienia stosunku Niemiec w trójprzymierzu. Dzienniki przewidują jednak, iż podczas dyskusyi nad tą interpelacyą, skierują się niewątpliwie strzały ku Friedrichsruhu, zwłaszcza, że Lieber będzie ją uzasadniał. Oba konserwatywne stronnictwa nie wezmą udziału w dyskusyi, gdyż nie chcą interpelacyi centrum nadawać większego rozgłosu. Czy hr. Herbert Bismarck weźmie udział w dyskusyi, dotąd niewiadomo. Decyzya pod tym względem zapadnie w Friedrichsruhu.

Bismarckowskie *Hamburger Nachr.*, omawiając interpelacyę centrum, wyrażają nadzieję, że po oświadczeniach rządu będzie niezawodnie łatwą rzeczą uspokoić naród niemiecki co do tego, iż przy postanowieniu nieodnawiania traktatu nie działały żadne wpływy mocarstw, dla których porozumienie niemiecko-rosyjskie mogło być niewygodnem. Jesteśmy przekonani — kończy organ ks. Bismarcka — że zupełna jawność rozpraw leży w interesie narodu niemieckiego i pragnęlibyśmy, jako przyjaciele instytucyi konstytucyjnych, aby w tych rozprawach uwidatniło się zaczerpnięcie poczucie odpowiedzialności ministerjalnej. Cieszylibyśmy się, gdyby rozprawy nad interpelacyą mogły podziałać uspokajająco na opinię publiczną.

Köln. Volks Ztg. pisze, że centrum nie chodzi bynajmniej, aby uderzać na ks. Bismarcka za zdradzenie tajemnic dyplomatycznych. Dla centrum obojętną jest zupełnie osobistość ex-kanclerza, żąda ono jedynie faktycznych wyjaśnień w sprawie obecnego stanu trójprzymierza.

Z caratu.

Z Petersburga piszą do *Berl. Tagblatt*: Wkrótce ukończy się provizoryum w ministerstwie spraw zagranicznych. Zdaje się być już zupełnie pewnem, że p. Szyszkini obejmie stale posadę kierownika urzędu zagranicznego. Był plan poruczenia tego urzędu ministrowi domu cesarskiego hr. Woroncowa-Daszkowowi, lecz upadł. Było do przewidzenia, że p. Pobiedonoscew i inni wysocy dostojnicy oświadczać się przeciw temu planowi. Woroncowa-Daszkow ma otrzymać dla osłodzenia do-znanego zawodu posadę „generała przy najwyższej osobie“, która to posada istniała za cara Aleksandra II. Upadł też projekt poruczenia kierownictwa ministerstwa oświaty w. księciu Konstantemu Konstantynowiczowi. Obecnie najwięcej widołów otrzymania tego urzędu ma kurator petersburskiego okręgu naukowego p. Kapustin. W książę Konstanty natomiast ma otrzymać bardzo wybitne stanowisko, mianowicie ma być mianowany szefem wszystkich wojskowych zakładów naukowych.

Z Francyi.

Wczorajszy dzień był decydującym o losie gabinetu Melinea, przeciw któremu zwartym szeregiem wystąpili radykalni deputowani w połączeniu ze socyalistami. Po chybionych strzałach wytoczyli oni wielkie działo w formie interpelacyi Mirmana w sprawie wiecu katolickiego w Reims. Telegraf przyniesie rezultat głosowania, stanowiący o śmierci lub życiu gabinetu Melinea.

Gabinet ten, niewątpliwie jeden z najumiarkowańszych, jakie miała Francya w ubiegłym lat dziesięciu, nie posiada w Izbie takiej republikańskiej większości, na której mógłby stać się opierać. Istnienie jego zależy zatem od stanowiska, jakie zajmuje pewna część prawicy monarchicznej, która, chcąc uniknąć nieustannych przesilen, a także nie chcąc dopuścić powrotu radykalno-socyalistycznych rządów, głosowała dotychczas w kwestjach decydujących za gabinetem. W ostatnich jednak dniach zaszło kilka głosowań, w których rząd pozostał w mniejszości. Były to wprawdzie kwestye drugorzędne, zawsze je-

dnak powtarzające się porażki osłabiały pozycyę gabinetu, wykazując niepewność parlamentarnych stosunków. I tak, wiceprezydent Izby został wybrany Isambert, znany zwolennik koncentracji republikańskiej i radykalnej polityki, a onegdaj wbrew woli rządu postawiła Izba na porządku dziennym swoich obrad sprawę zmiany systemu wyboru do senatu. Ta zmiana jest dawnym życzeniem radykalistów. Chodzi im mianowicie o to, aby wyborców senatorskich mianowały nie jak obecnie rady municypalne, ale aby wybór ich odbywał się na zasadzie bezpośredniego powszechnego głosowania. Rząd sprzeciwia się zasadniczo tej reformie i pragnie usunąć ją od razu z porządku dziennego bez obrad komisyjnych. Jeżeli zatem większość Izby nie pójdzie za tem zdaniem, gabinet Melinea poda się do dymisji. Sprawa ta rozstrzygnie się dziś lub jutro. Losy gabinetu są w rękach prawicy; rząd zwycięży, jeżeli go poprą monarchiści, w przeciwnym zaś razie upadnie.

Radykalni coraz więcej zyskują wpływu i znaczenia, nie tylko w Paryżu, ale i na prowincyi. I tak w Bordeaux wybierano deputowanego. Było trzech kandydatów: Albert Decrais, były ambasador, konserwatywny republikański; Ferret, radykalny socyalista i Chiché, eksbulantysta. Na 10.700 głosów otrzymał Decrais 4.700 głosów, Ferret 3.400 a Chiché 2.300. Przyjście zatem do ścisłego wyboru, a ponieważ radykalisci zawarli sojusz z bulantystami, przeto sądzą, że zwycięstwo ich kandydata jest nieuniknione. Umiarkowani jednak republikańscy zwracają uwagę na okoliczność, że na 20.300 wyborców ledwie połowa wzięła udział w głosowaniu, ponieważ zaś rzeczą jest wiadomą, że najapatyczniej zachowują się żywioły konserwatywne, przeć można się spodziewać, że przy drugim głosowaniu kandydat umiarkowany uzyska większość, jeżeli abstencyjniści zdecydują się wziąć udział w wyborze. W Tulonie znowu odbył się wybór rady municypalnej i przeszła lista radykalna nieznaną większością. Te częściowe porażki wyzyskują radykalisci, jako objawy typowe dla usposobienia całego kraju.

W Izbie naczelnicy radykałów pragną znowu powrócić do władzy, a zwłaszcza ich wielki mistrz Bourgeois, który w razie upadku Melinea wskazany jest na następcę; być jednak może, że w ostatniej chwili przeważy wielka myśl polityczna i znajdzie się w Izbie umiarkowana większość, która skupi się około rządu i zapewni zwycięstwo umiarkowanej i liberalnej polityce.

KRONIKA

Lwów, 13 listopada.

— **Gęsi św. Marcina.** Tradycyjnym zwyczajem dostawiono w dniu 11 b. m., jako w dzień św. Marcina, dla Nacji Państwa gęsi przez izraelską gminę wyznaniową w Preszburgu. Gęsi te — jak zaznacza *Fremdenblatt* — były bogato ozdobione szarfami o barwach austriackich i węgierskich.

— **Z c. k. poczty.** Z dniem 16 b. m. wejdzie w życie c. k. urząd pocztowy ze zwykłym zakresem czynności w miejscowości Zaborów (pow. Brzesko). Urząd ten będzie połączony za pomocą dziennie jednorazowego posłańca pieszego, między Szczurową a Zaborowem. Okręg doręczeń c. k. urzędu pocztowego stanowić będą gminy i obszary dworskie: Zaborów, Kopacz-Kieję, Wola przemyskowska i Dołęga, tudzież gminy Kwików i Pojawie.

Z dniem 16 b. m. wejdzie ponownie w życie zwinięty czasowo c. k. urząd pocztowy ze zwykłym zakresem czynności w miejscowości Stecowa (pow. Sniatyn). Urząd ten będzie połączony za pomocą dziennie jednorazowego posłańca pieszego między Sniatynem a Stecową. Okręg doręczeń c. k. urzędu pocztowego w Stecowej, stanowić będą gmina i obszar dworski Horbasówka, tudzież gmina Stecowa.

— **W Kole literacko-artystycznym** odbędzie się w sobotę, dnia 14 b. m. raut z uprzejmym współudziałem panny Tekli Trapszówny, p. M. Rodocia, p. Maryi Turzańskiej-Rizoff, prof. Galla z chórem „Echa“, orkiestry 30 p. p., pod artystycznym kierownictwem prof. Neuhau-sera. Wstęp dla członków Koła, ich rodzin oraz zaproszonych przez nich gości.

— **Pogadanki pedagogiczne.** Szereg pogadek pedagogicznych, urządzanych przez Towarzystwo pedagogiczne, a przerwanych z powodu pory letniej, rozpocznie p. Mieczysław Baranowski, dyrektor seminarium nauczycielskiego żeńskiego, w sali gimnastycznej szkoły im. Mickiewicza w sobotę, dnia 14 b. m. o godzinie 5 wieczorem. Mówić będzie na temat: „O potrzebie opieki nad młodzieżą szkolną, pozbawioną opieki rodzicielskiej, tudzież nad dziećmi moralnie zaniedbanymi“.

Osoby, które nie należą dotychczas do Towarzystwa pedagogicznego, a mają ochotę brania udziału w pogadankach, mogą postarać się o kartę wstępu w biurze Tow. pedagogicznego

ul. Ossolińskich 1. 11, gdzie codziennie od godziny 12—2 będą karty wydawane.

— **Nowe corso.** Inspektor plantacji miejskich we Lwowie, p. Röhring, projektuje utworzenie nowego corsa, mającego łączyć — według jego planu — park Łyczakowski przez Cetnerówkę do Pohulanki z ulicą Koehanowskiego.

— **Odczyt.** W Kole literacko-artystycznym odczytał wczoraj ks Jan Gnatowski, autor znany pod pseudonimem „Jan Łada“, najnowszą swą nowelę p. t.: „Wrócić“. Bohaterem noweli, mającej formę opowiadania, jest robotnik wychodzący, idący w świat zamorski za chlebem, a tęskniący do kraju rodzinnego. Rzecz z talentem i barwnie napisana, zajęła liczne grono słuchaczy, którzy prelegentowi gorącymi oklaskami podziękowali.

— **Nową grę towarzyską** stara się wprowadzić w użycie lwowska firma Kauczyńskiego i Oberskiego. Wydawcy nazwali ją „Literaturą“, składa się ona bowiem ze stu kart, na których wyliczone wybitniejsze utwory 25 autorów polskich. Cena jednej gry 1 zł. 25 ct. Dołączone objaśnienie tłumaczy sposób użycia kart.

— **Hr. Rudolf Hoyos**, o którego śmierci już donosiliśmy, należał do najbardziej cenionych i lubionych osobistości Wiednia; obdarzony szlachetną naturą, wykwintnym umysłem, wszechstronnym wykształceniem; był on niezwykle indywidualnością o szerokich horyzontach myśli i postępowych zasadach. Hr. Hoyos pisał poezję, które odznaczały się piękną formą i cywilizacyjną tendencją. Zmarły brał udział we wszystkich ważniejszych stowarzyszeniach, mających na celu estetyczne zadania, a sam posiadał jeden z najrzadszych zbiorów starożytności. Kiedy powstały stowarzyszenia zwrócone przeciw szerzeniu się antysemityzmu, hr. Hoyos był jednym z pierwszych co do niego przystąpili. Wykonawcą jego ostatniej woli jest — jak wiadomo — hr. Karol Lanckoroński, przyjaciel zmarłego, który z nim dzielił przekonania i zasady.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Zakopanem, dr. Tadeusz Racyński, adwokat w Krakowie, w 34 roku życia.

W Brzeżanach, Emanuel Merl, kupiec, b. długoletni brzmistrz miasta Brzeżań, założyciel wielu dobroczynnych Towarzystw miejscowych, w 71 roku życia.

— **Z Obserwatorium** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 13 listopada godzina 10 rano 1896.

Dnia	Godz.	Barometr mm.	Temperatura °C.	Wiatr		Zachmurzenie niebo (0—10) **
				kierunek	siła	
12/11	2 połud.	754.70	+ 3.0	W	5	10
12/11	9 wiecz.	757.15	— 1.8	N	5	10
13/11	7 rano	763.17	— 7.2	NW	2	1

Najwyższa temperatura od 12 w południe dnia 12 listopada do 7 rano dnia 13 listopada b. r. była +5.0°C., najniższa —7.2°C.
Barometr idzie znacznie w górę.

*) Podane stany barometru są zredukowane do poziomu morza i przy temperaturze 0°C. Chcąc oznaczyć stan barometru dla pewnej wysokości n metrów, należy w ogólności $\frac{n}{11}$ mm. odjąć.

**) 0 Pogodnie.

**) 10 całkiem zachmurzone.

— **Z Wiednia** donoszą, że aresztowano tam inspektora teatru Karola (Carltheater) z powodu znanego wypadku i niebezpieczeństwa pożaru, w jakim teatr ten przed kilku dniami się znajdował.

— **Falszerze pieniędzy.** W Berlinie schwytano trzech kelnerów, którzy fabrykowali fałszywe dwumarkówki z portretem króla saskiego z r. 1877, cesarza Wilhelma I z roku 1876 i sztuki jednomarkowe.

— **Katastrofa kolejowa.** Dzienniki warszawskie donoszą, iż we wtorek 10 b. m. o godzinie 3 popołudniu pomiędzy stacyami Kuźnica i Sokółka, w pobliżu Białostoku, na linii kolei petersbursko-warszawskiej, pociąg pocztowy, który miał przybyć do Warszawy o godzinie 8 minut 40 wieczorem, uległ rozbiciu skutkiem wykolejenia. Trzy wagony osobowe rozbite na kawałki, 30 osób ranionych, 6 zabitych. *Kurier Warszawski* wysłał na miejsce katastrofy specjalnego korespondenta, który nadesłał relację telegraficzną ze smutną w eseją, iż na miejscu katastrofy znaleziono sześć osób zwłok, a w ich liczbie ciała dwóch oficerów, dwóch pasażerów cywilnych i dwu kobiet. Mówią, lubo nie jest to jeszcze sprawdzonym, że jednym z pasażerów, którzy padli ofiarą katastrofy, jest hr. Rochefort. Dla nie sienia pomocy i doprowadzenia linii do porządku, nadeszły dwa pociągi, jeden z Warszawy, drugi z Wilna. Władze sądowe zjechały na miejsce katastrofy. Wszystkie trzy parowozy pociągów, które uległy wypadkowi, są bardzo uszkodzone. We-

dług najnowszych wiadomości, liczba ofiar dosięga 8 rannych ciężko 13, a lekko 22. Jedną z ofiar jest podobno właściciel majątku Sokółka i jego córka, domyślają się zaś, że musiała utracić także życie i żona jego, gdyż ani żywej, ani jej zwłok dotychczas nie odszukano. Jeszcze onegdaj zrana leżały na drodze spiętrzone lokomotywy, z których jedna literalnie wbiła się w lokomotywę spotkanego pociągu; wagony i brankardy zalegają linię, na której rozsypana moca odłamków żelaza i drzewa z rozbitych wagonów.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. „Sprzedana narzeczona“ po jutrzejszym i niedzielnej przedstawieniu, zjedzie na dłuższy czas z repertuaru naszej sceny, gdyż już od wtorku dawanym będzie „Czarownik z nad Nilu“. Zatem kto dotychczas nie słyszał jeszcze tej prześlicznej opery, niech korzysta z dwóch ostatnich przedstawień.

Po „Czarowniku z nad Nilu“, rozpoczyna się studia z operetki Weinbergera „Panna Kade“, która w wiedeńskim teatrze „an der Wien“, miała w przeszłym roku wielkie powodzenie. Główną i tytułową rolę grać będzie panna Brocard, która w tych dniach powraca z urlopu do Lwowa.

Następną nowością będzie „Jaś i Małgorzatka“, operetka Humperdincka.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś w piątek, po raz pierwszy „Łotrzyca“, komedia w 5 aktach Kazimierza Zalewskiego, z p. Stachowicz w tytułowej roli.

W sobotę popołudniu o 3 dla młodzieży szkolnej „Dziady“, dzieło muzyczne St. Moniuszki, słowa Adama Mickiewicza. Rozpocznie „Taniec szkieletów“, uwertura Saint-Saënsa.

Wieczorem o godz. 7 „Sprzedana narzeczona“, opera komiczna w 3 aktach Fryderyka Smetany.

W sobotę w Tarnopolu: „Królewicz“.

W niedzielę popołudniu o 3 „Wilhelm Tell“, dramat w 5 aktach Fryderyka Schillera.

Wieczorem o pół do 8 „Sprzedana narzeczona“.

W Tarnopolu „Zbójcy“.

W poniedziałek „Łotrzyca“, komedia w 5 aktach Zalewskiego.

We wtorek po raz pierwszy „Czarodziej z nad Nilu“, opera komiczna w 3 aktach H. B. Smitha; muzyka W. Herberta.

Kalendarz asurakcyjno-ekonomiczny, wychodzący od 6 lat pod redakcją pp. Bolesława Lewickiego i Kazimierza Michalewskiego, już się pojawił a redakcja jego zasługuje za staranne ułożenie na wszelkie uznanie. Część II informacyjna sumiennie opracowana. Część II traktuje o sprawach banków i asurakcyj krajowych. Część III zawiera następujące artykuły: Kasy oszczędności w Galicyi. Stowarzyszenia kredytowe w Galicyi. Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie. Towarzystwo oficyalistów prywatnych. Towarzystwo Kółek rolniczych. Komisya przemysłowa. Towarzystwo łowieckie; a w części ostatniej literackiej, znajdujemy następujące artykuły: Ekonomiczne znaczenie gospodarstwa nabiałowego w Galicyi, Leonard Brokl. Kwestya cukrownicza, A. Misiągiewicz. Elektryczność na roli, prof. Roman bar. Gostkowski. Kilka słów o oszczędzaniu, Mieczysław Demetriewicz. Maksymilian Łepkowski (życiorys) z portretem, Bolesław Lewicki. Ekonomiczna doniosłość ubezpieczenia od wypadków, dr. Aleksander Małaczynski. Finanse Galicyi, dr. Witold Lewicki — Kalendarz ten zasługuje na polecenie.

Echa muzyczne, teatralne i artystyczne nr. 45, rozpoczyna udatny portret znakomitego artysty czeskiego, Franciszka Ondrzička. Obok dalszych ciągów i stałych rubryk, znajdujemy tutaj legendę współczesną Conrada Alberti; Henryka Makowskiego artykuł o Stosunkach naszej muzyki kościelnej i t. d. Dodatek nutowy tworzy Bezmaskiego suite de valse p. t.: „Coquetterie“.

„Małego Świątka“, czasopisma ilustrowanego dla dzieci i młodzieży, wyszedł nr. 33 i zawiera: Córka Staremburga, opowieść historyczna. — Mikołaj Kopernik. — Tabliczka mnożenia, monolog Halc. — Naldo, przekład z angielskiego. — Z polowania. — Do dzieci. — Zagadki. — W dodatku: „Świątka“ i „Syn rybaka“.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 12 listopada).

Na porządek dzienny posiedzenia odbytego pod przewodnictwem prezesa dr. Małachowskiego, weszła przedewszystkiem sprawa odpoczynku niedzielnego, którą przedstawił referent sekcji dr. Głabiński. Referent zaznaczył, iż Ministerstwo, wydając ustawę o odpoczynku niedzielnym, pozostawiło władzom politycznym krajowym możność czynienia w ustawie o odpoczynku niedzielnym rozlicznych wyjątków odpowiednio do stosunków lokalnych w poszczególnych krajach lub miastach. Na podstawie tego rozporządzenia c. k. Namiestnictwo lwowskie wydało dnia 30 kwietnia 1895 roku obwieszczenie, normujące godziny pracy w niedziele dla przemysłu handlowego, któremu ustawa zezwala na ograniczoną pracę w niedzielę. Zarządzenie Namiestnictwa spotkało się z wielu protestami, w skutek czego Namiestnictwo w myśl ustawy zapytało Radę miejską o opinie, które godziny uważa ona za najodpowiedniejsze dla otwierania w niedzielę handlow i sklepów z artykułami wytwórczymi. Do Rady wpłynęło również wiele petycji. Jedne z nich domagały się rozszerzenia ustanowionych godzin, podczas których sklepy mogą być otwarte, inne zaś ograniczenia dozwolonych już godzin. Żydzi prosili nadto, aby im ze względu na to, że oni w sobotę mają swe sklepy przez cały dzień zamknięte, dozwolono w niedzielę mieć sklepy dłużej otwarte, niż katolikom. Referent podniósł, iż w myśl ustawy robienie takich wyjątków nie jest możliwe, a następnie wniósł, aby Rada przedłożyła Namiestnictwu następującą opinię w sprawie godzin odpoczynku niedzielnego. Sklepy z pieczywem mogą być otwarte od godziny 8 rano do 8 wieczorem; rzeźnicy od 7 do 11 rano, masarze od 8 do 11 rano i od 6 do 9 wieczorem; fryzjerzy od 7 rano do 4 popołudniu, a w karnawale przez dzień cały; handle od 7 do 11 rano; grajzlerne najdrobniejsze przez cały dzień, większe tak, jak masarze, cukiernicy, mleczarnie i handle z kwiatami przez cały dzień. Szybnikom i przemysłowi gościnnemu już sama ustawa pozwala na otwarcie ich lokali przed dzień cały.

Nad przedłożeniem referenta wywiązała się dłuższa rozprawa, w której wzięli udział pp. Soleski, dr. Byk (w obronie kupców żydowskich, pragnących, aby mogli mieć sklepy otwarte w niedzielę do godziny 1 w południe.) radny Markiewicz, który stanął w obronie zasady, że miasto Lwów powinno utrzymywać charakter chrześcijański, dalej radny dr. Maryński, który poparł wnioski referenta. W toku dalszej dyskusji przemawiał prof. Thullie za tem, żeby szynki i restauracje były zamykane między godz. 10 a 12 w południe t. j. w czasie kiedy w kościołach odprawiają się główne nabożeństwa.

Radny p. Piepes proponował, aby czas otwierania sklepów w niedzielę oznaczono na godziny 6 rano do 12 w południe.

Ks. dr. Lenkiewicz w przemówieniu niezwykle świetnym wykazywał, iż ustawa o odpoczynku niedzielnym miała na oku także pomocników handlowych, którym chciała dać sposobność do odpoczynku i do wysłuchania Mszy świętej. Gdy sklepy będą otwarte do godziny 12 w południe, możliwość pójścia na nabożeństwo będzie wykluczona dla pomocników handlowych. Uboga ludność wstaje bardzo rano i już o godzinie 5 rano jest w kościele, może więc wcześniej porobić wszelkie zakupy. Mowca nie dziwił się żydom, że czują się pokrzywdzeni, gdyż im ustawa ta odbiera jeden dzień, który oni uważają za powszedni. Lecz powinni oni poczuwać się do pewnych ofiar, tembardziej, że klientela ich składa się głównie z chrześcijan. Stolica kraju powinna zachować charakter chrześcijański.

Dr. Ciesielski przemawiał za tem, aby szynki w niedziele były zamykane.

Przemawiali dalej pp. Rawski, Rewakowicz, (który żądał ażeby t. zw. grajzlerne były w dni świąteczne ciągle otwarte), — poczem Rada przystąpiła do głosowania, w którym odrzucono wszystkie wnioski w ciągu dyskusji postawione, a uchwalono wnioski referenta, dr. Głabińskiego.

Protokół z posiedzenia Rady prowadził wczoraj, w zastępstwie radcy Lukasa sekretarz magistratu p. Ostrowski.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Nowe koleje żelazne. *Politische Correspondenz* donosi z Petersburga, iż rozpoczęto już przedwstępne roboty techniczne dla budowy kolei żelaznej z Łucka (na Wołyniu) do Druskopola. Linia ta będzie przedłużoną do granicy galicyjskiej, ewentualnie znajdzie połączenie ze stacją Sokal.

Kalendarzyk rybacki. Do połowy grudnia nie wolno łowić pstrąga i łosia, a przez cały miesiąc raka samca i samicy.

Złowione ryby muszą mieć przepisaną miarę.

Na wędkę w dni cieplejsze idzie do brze lipień, okoń, szczupak, głowacia i płotka.

Bochnia, dnia 12 listopada 1896. Płacono za 100 klgr. netto: pszenicę 7.25 do 7.50 zł., żyto 6.25 do 6.40 zł., jęczmień 5.— do 6.— zł., owies 5.40 do 5.60 zł., kukurudzę — do — zł., groch 7.50 do 8.— zł., fasolę 5.25 do 5.50 zł., tatarkę — do — zł., proso — do — zł., bób 5.— do 5.50 zł., koniec — do — zł., ziemniaki 1.40 do 1.60 zł., słomę 1.80 do 1.90 zł., siano 2.— do 2.10 zł. masło za 1 kilo — ct. do — zł. 65 ct., jaja za kopę — do 1.50 zł.

Na targ zwierzęcy spędzono: bydła —, koni 281, świń — i płacono za 100 klgr. żywej wagi: bydło — do — zł., świnię — do — zł., konie za sztukę 15.— do 250.— zł.

Następny jarmark odbędzie się dnia 26 listopada 1896.

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 12.40 do 12.45, loco Ołomunie 11.45 do 11.55, loco Berno - Wiedeń 11.65 do 11.75, na grudzień loco Aussig 12.45 do 12.50, cukier w kosztach prima 35.50 do 35.75, secunda 35.25 do 35.50. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 15.— do 15.30. Nafta kaukaska transito Tryest 5.— do 5.20, galicyjska przeźroczysta 19.50 do 20.—.

Targ zbożowy.

Lwów, 13 listopada: pszenica 7.25 do 7.50 zł., żyto 6.50 do 6.80, jęczmień browarny 6.— do 6.50, jęczmień pastewny 5.— do 5.50, owies 5.25, do 5.50 rzepak 10.50 do 11.—, groch 5.— do 8.—, wyka — do —, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4.25 do 4.75, hreczka — do —, konieczyna czerwona galic. 40.— do 50.—, szwedzka — do —, biała 40.— do 55.—, tymotka — do —, anyż — do —, kukurudza stara — do —, nowa — do —, chmiel stary — do —, chmiel nowy na termina 30.— do 50.—, spirytus gotowy — do —, na termin — do —, Waranty — do —.

Uspokobienie stałe.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 28 października do 4 listopada b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica stara 7.15 do 7.50, nowa 7.15 do 7.50, żyto stare 5.80 do 6.—, nowe 5.80 do 6.—, jęczmień browarny 5.85 do 6.45, pastewny 5.— do 5.60, owies 5.40 do 5.75, hreczka 6.50 do 7.—, kukurudza zeszłoroczna 5.50 do 5.75, nowa 5.50 do 5.75, proso — do —, groch do gotowania 6.— do 7.85, groch pastewny 5.— do 6.—, fasola — do —, bobik 4.25 do 4.75, wyka 4.20 do 4.50, konieczyna ezer. 42.— do 51.—, konieczyna biała 37.50 do 60.—, anyż rossyjski — do —, anyż płaski — do —, kminek — do —, rzepak zimowy stary 10.75 do 11.10, lnianka — do —, nasienie lniane — do —, soczewica — do —, rzepak zimowy — do —, nasienie konopne — do —, chmiel nowy 49.— do 73.—, nafta zwykła 15.— do 16.— salonowa 18.— do 19.—, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.00 litr-procentowy, kontyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 14.40 do 14.65.

OSTATNIA POCZTA

Najd. Arcyksięstwo Józef August i Augusta wyjechali przedwczoraj do Monachium.

Pan Prezydent Ministrów hr. Badeni przyjmował w tych dniach deputację przemysłowców, która wręczyła Jego Ekscelencji petycję zawierającą powzięte na ostatnim wiecu przemysłowców uchwały. P. Prezydent Ministrów omawiał z członkami deputacji te punkta petycji, które odnoszą się do reformy ustawy o zabezpieczeniu na nieszczęśliwe wypadki i na starość, przyczem nadmieniał, że co do robotników myśli Rząd rozszerzyć ubezpieczenie i na wypadek niezdolności do pracy.

W kołach parlamentarnych spodziewają się że komisja budżetowa ukończy swe prace

do 28 b. m. a rozprawy w pełnej Izbie nad preliminarzem będą mogły się rozpocząć dnia 2 grudnia.

Wedle *N. fr. Presse* — Rząd zamierza wpłynąć na prezydya klubów, aby dopomogli mu do przyspieszenia w ten sposób dyskusji budżetowej, iżby można było ją ukończyć przed feriami Bożego Narodzenia, czem uniknięto by prowizoryum budżetowego.

W sprawie zmiany barw prowincyi poznańskiej, o czem wczoraj donieśliśmy na podstawie doniesienia telegraficznego, zamieszczą urzędowy *Reichsanzeiger* następujący reskrypt cesarza Wilhelma do ministra spraw wewnętrznych: „W skutek sprawozdania pańskiego z dnia 1 listopada b. r. przepisuję niniejszem, zmieniając najwyższe rozporządzenie z dnia 22 października 1882 r. barwy dla prowincyi poznańskiej: biało-czarno różowe i pozostawiam panu zarządzenie z tego powodu, co potrzeba. W Nowym Pałacu 9 listopada 1896.”

Referat ministra spraw wewnętrznych przedłożony był cesarzowi, dnia 1 listopada, a więc w dwa dni po ogłoszeniu wyroku w sprawie procesu opalenickiego..

Germania zaopatruje powyższe rozporządzenie następującym komentarzem: „Dotychczasowemu barwami Księstwa Poznańskiego były barwy biało-czerwone lub czerwono-białe, barwy historyczne dzielnic polskich i za razem barwy kościelne, podobnie jak podczas uroczystości kościelnych w katolickich okolicach we wszystkich dzielnicach Niemiec widzieć można po większej części chorągwie biało-czerwone. Minister spraw wewnętrznych bar. Recke — jego bowiem sprawozdanie a nie *motu proprio* cesarza stanowi podkład — powinien był o tem wiedzieć. Hakatyści ze swoimi zwolennikami oddawna już domagali się usunięcia „polskich barw“ czerwono-białych, więc też na tym punkcie osiągnęli swój cel i na ranę opalenicką otrzymali gojący plaster.”

Tymczasem bohatera sprawy opalenickiej komisarza obwodowego Carnapa dosięgła już zasłużona kara. Złożony bowiem został z urzędu i to bez prawa do emerytury. Ohwilowym następcą jego zamianował naczelną prezes dr. Bergera z Poznania. Swoją drogą Carnapowi wytoczono śledztwo.

W Berlinie krąży pogłoska, że rząd Rzeszy oznajmi w parlamencie, iż wraz z inuemi mocarstwami trwa w zamiarze utrzymania terytoryjalnej całości państwa tureckiego, lecz chce równocześnie, by wspólnymi siłami wywarło odpowiedni nacisk dla uzyskania reform. Z oboma sprzymierzonymi państwami i z Rosją są Niemcy w zupełnej zgodzie.

Nordd. Allg. Zeitung oświadcza w sprawie toczących się układów celno-politycznych pomiędzy Rosją a Niemcami, że istotnie zbierze się niebawem w Berlinie komisya rosyjsko-niemiecka, aby rozpatrzyć i usunąć trudności, powstałe w zakresie stosunków handlowo-politycznych i weterynaryjno-policyjnych.

Powszechną uwagę zwracał artykuł uważanej za półoficyalną *Petersb. Wied.* pod napisem *Pax vobis!* Powiedziano tu pod adresem Francuzów, że jużby powinni zarzucić myśl odwetu na Niemców i nauczyć się zapomnienia. Austria zapomniała rok 1866, jak Rosja 1812 (najazd Napoleona) zapomniała. Gdyby Francja w sprawie pojednania z Niemcami zwróciła się do cara, car chętnie podjąłby się pośrednictwa.

Odrzucenie przez belgijską radę ministeryalną projektu reformy wojskowej, opracowanego przez ministra wojny, wywołało nie tylko dymisy tego ostatniego, lecz grozi poważnym zatargiem między kołami wojskowymi a parlamentem. Korpus oficerski głośno wyraża niezadowolenie z powodu niechęci rządu do reformy wojskowej. Król Leopold czynił wszelkie usiłowania, aby generała Brasi-
ne'a skłonić do pozostania na urzędzie ministra, lecz nadaremnie, gdyż generał musi liczyć się z opinią kolegów. Dzienniki liberalne domagają się rozwiązania Izby poselskiej i nowych wyborów, na to jednak król nie chce się zgodzić.

Następcą generała Brasi-
ne'a ma być generał Greindl.

Z Belgradu donoszą, że król serbski Aleksander w podróży swojej do Rzymu przybędzie dnia 21 b. m. do Wiednia i zabawi tam dwa dni. Wedle *Pol. Corr.* niepotwierdza się wiadomość, że król będzie bawił w Petersburgu podczas zapowiadzanej tam na miesiące zimowe wizyty księcia Czarnogóry. W Belgradzie w ogóle nie zgoła nie wiedzą o projekcie podróży króla do Rosji.

Sąd w Sofii pozwolił na żądanie w dowy po Stambułowie znieść sekwestr, położony na majątku ziemskim jej zamordowanego małżonka. Wydano rozkaz do wszystkich bur-

mistrzów, aby na żądanie spadkobierców wydali wszelkie papiery.

Ambasador rosyjski przy W. Porcie p. Nelidow zabawi w Petersburgu — jak donoszą do *Pol. Corr.* tylko dni kilka. Skoro tylko złoży kołom decydującym raport o ostatnich fazach położenia w Turcji i otrzyma instrukcję dla dalszego prowadzenia akcyi dyplomatycznej powróci na swoją posadę do Konstantynopola.

Według *Petersb. Wied.* zamierzono w roku 1897 znacznie pomnożyć liczbę szkół cerkiewno-parafialnych w krajach północno-i południowo-zachodnim.

Turecka nota oficjalna wylicza nadane w ostatnich latach i weszłe w życie reformy w rozmaitych prowincjach Turcji i donosi, że władzom prowincjonalnym polecono jak najszybsze przeprowadzenie reform tam, gdzie się to do tej chwili jeszcze nie stało.

Wielki wezyr wystosował do gubernatora Krety reskrypt, polecający mu, aby wezwał sądy do dalszego, tymczasowego funkcjonowania, według starej procedury, zanim reforma będzie opracowana. Ambasadorowie zaprotestowali przeciw temu i wezwali Portę aby cofnęła reskrypt, ponieważ tego rodzaju zarządzenia gubernator może przedsięwziąć tylko w porozumieniu z sejmem.

Według doniesienia z Saloniki w Starej Serbii utworzyła się banda Arnautów, która łupi i pali wsie chrześcijańskie i zamordowała kilkunastu notablów serbskich. Władze tureckie dotąd mało okazują energii w seiganiu tej bandy, co budzi wielkie zaniepokojenie wśród ludności.

Osservatore Romano ogłasza tekst listu papieskiego do Menelika z dnia 11 maja b. r. i odpowiedź króla z 1 października, przywieszoną przez mgra Macario. Jak wiadomo, prosił Leon XIII abisyjskiego władcę o uwolnienie jenców włoskich.

Negus w odpowiedzi swej chwali osobę papieskiego posła, poczem powiada: „Pierwszem życzeniem mego serca było, zadość uczynić szlachetnemu żądaniu Waszej Świątobliwości, gdyż i ja oplakuję, bez winy mojej, licznych niewinnych, jednakże plany moje pokrzyżowało postępowanie rządu włoskiego, który, niepomny na życzenia swoje zawarcia pokoju i ustalenia dobrych stosunków między nami, bezustannie postępuje ze mną, jak w czasie wojny. Obowiązki moje, jako króla i ojca mego narodu, nakazują mi poświecić w podobnych okolicznościach tę ostatnią gwarancję pokoju i zarazem uczynić zadość życzeniom Waszej Świątobliwości, które sam najzupełniej podzielam.”

List Menelika kończy się wyrażeniem nadziei, że głos Ojca św. spowoduje jak najszybsze wykonanie wspólnego życzenia uwolnienia więźniów. Wreszcie uspokaja Negus Papieża co do położenia włoskich niewolników.

Sekretarz stanu dla Indyj, Hamilton wypowiedział w Acton mowę, w której po twierdził uwagę Salisbury'ego, że między Anglią a Rosją nie ma wcale sporu, nie dającego się załagodzić. Rosja jest jednym z tych krajów, względem których Anglia nie żywi ani narodowej niechęci, ani też między nią a Rosją nie zachodzi przemysłowa rywalizacja lub współzawodnictwo na polu kolonialnem. Byłoby dobrze gdyby prasa niemiecka fakta te zrozumiała. Nie powinna ona ustawicznie napasać na Anglię wystawiać angielskiej pobłażliwości w niesłychany sposób na próbę.

Biuro Reutersa donosi, iż w kompetentnych kołach najzupełniej potwierdzają doniesienie *Nowosti*, iż podczas chińsko-japońskiej wojny ofiarowały Chiny wyspę Formozę bez zastrzeżeń angielskiemu rządowi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 13 listopada. Komisya budżetowa przyjęła wczoraj rozdziały: „Cła“ i „osobne należitości“.

W toku dyskusyi P. Minister skarbu dr. Biliński powtórzył złożone już w pełnej Izbie oświadczenie, mianowicie, że przysługujące Rządowi prawo wypowiedzenia związku cłowo-handlowego z Węgrami, niemniej wynikające z tego skutki nie pójdą bynajmniej na marne. Dzisiaj jeszcze Rząd nie może wyjaśnić jak w tej mierze zamysła postąpić. W dalszym ciągu oświadczył P. Minister, że kwestyą uregulowania płac straży skarbowej Rząd zajmuje się pilnie i roztrząsa ją wielostronnie.

Komisya załatwiła następnie pozycę o podatku spożywczym od wina, moszczu, mięsa i bydła rzeźnego, wreszcie od cukru i piwa. Podatek od cukru podniesiono o 300.000

zł., od piwa o 120.000 zł. W toku obrad nad tymi podatkami zawiadomił P. Minister skarbu, że projekt reformy o karach za przekraczanie przepisów o opłatach skarbowych jest właśnie w opracowaniu i będzie mógł nabrać mocy obowiązującej w połowie r. 1898. Przy dyskusyi nad podatkiem od cukru zaznaczył P. Minister, iż jest kwestyą sporną, czy bonifikacya za wywóz cukru będzie mogła być pozostawioną nadal w dotychczasowej zwiększonej wysokości. Zawisłem to będzie głównie od tego, jak się zachowają producenci cukru w kwestyi kartelu. Jeżeli nie da się osiągnąć takiego załatwienia, któreby było zgodne z interesami ogółu, bonifikacya za wywóz cukru będzie obniżona.

W sprawie ewentualnej reformy podatku od piwa wywiązała się dłuższa dyskusya, przyczem odrzucono rezolucyę dr. Russa, żądającą usunięcia wszelkiej myśli podwyższenia tego podatku a przyjęto 12 gł. przeciw 8 głosom rezolucyę dep. Kaizla, wzywającą Rząd, aby starał się wszelkimi siłami uwzględnić podnoszone zażalenia przeciw obecnie obowiązującemu opodatkowaniu piwa. P. Minister skarbu oświadczył, że Rząd w każdym razie domagać się będzie podwyższenia podatku od piwa, albowiem nastąpiło już w tym duchu porozumienie z Węgrami, i ponieważ dalej wymagają tego bezwarunkowo interesa i potrzeby Państwa. Rząd przytem starać się będzie uwzględnić interesa producentów, zwłaszcza mniejszych, lecz bez podwyższenia podatku od spirytusu i piwa byłoby niemożliwem doprowadzić do skutku ugodę z Węgrami, pokryć wzmagające się ciągle wydatki skarbu, oraz uczynić zadość zwiększającym się potrzebom pojedynczych krajów koronnych.

Komisya załatwiła następnie działy: „Etat pensyjny“, „Sól“, „Budynki dykasteryalne“ i inne.

Pan Minister finansów podał do wiadomości, że Rząd zniżył cenę kainitu do 70 centów na centnarze metrycznym. Wyrabianie skoncentrowanych soli potasowych spotyka się obecnie z trudnościami technicznymi. P. Minister spodziewa się jednak, że przy dalszej odbudowie kopalni w Kałuszu, życzeniom odbiorców uczyni się zadość.

Wiedeń, 13 listopada. Królowa grecka z córką Maryą i w. księciem Jerzym Michajłowiczem przybyli tu wczoraj wieczorem. Przybyłych powitali na dworcu kolejowym król grecki i książe Jerzy.

Wiedeń, 13 listopada. Rada zawiadująca kolei południowej przyjęła do wiadomości prośbę zastępcy generalnego dyrektora rady Dworu Pfeiffera, o przejście na emeryturę, wyrażając zarazem ubolewanie z powodu ustąpienia tak znakomitego urzędnika. Rada zawiadująca zamianowała dotychczasowego dyrektora kolei Północno-wschodniej, radę Dworu Egera, dyrektorem generalnym.

Wiedeń, 13 listopada. Zarządca lasów w dobrach Arcyksiążęcych w Żywiec otrzymał złoty krzyż zasługi z koroną.

Insbruck, 13 listopada. Miasta Tyrolu południowego wybrały ponownie dawniejszych swych posłów do Sejmu tyrolskiego.

Budapeszt, 13 listopada. Wczoraj odbyło się sesję wyborów uzupełniających do Sejmu. Dotąd znane są rezultaty z czterech okręgów. W Keeskemet zwyciężył kandydat liberalny Nagy, kontrkandydat hr. Zichy, którego postawiło stronnictwo ludowe, otrzymał 58 głosów mniej. W innych trzech okręgach odnieśli również zwycięstwo kandydaci liberalni nad kandydatami stronnictwa ludowego i frakcyi Kossutha.

Budapeszt, 13 listopada. Sąd karny skazał Aleksandra Szabo, Stefana Horwatha, Aleksandra Marosi i Jana Kovacza, za zamordowanie serbskiego handlarza bydlą Velkovi-
cza na karę śmierci.

Berlin, 13 listopada. W procesie, wytoczonym przez pastora Witte'go Stöckerowi, sędzia zasądził ostatniego na 600 marek grzywny, ewentualnie na 40 dni aresztu. Witte zupełnie od wszelkich zarzutów uwolniony.

Paryż, 13 listopada. Minister spraw zagranicznych Hanotaux zawiadomił radę ministrów, że Munir-bey zakomunikował mu, iż na podstawie zarządzeń, przedsięwziętych przez Portę, w skutek przyjętych przez nią zobowiązań, tudzież na podstawie śledztwa pierwotnego, wszyscy w Konstantynopolu, (jak z góry przypuszczano niewinnie) uwięzieni Armeni, zostali obecnie uwolnieni.

Dekret sułtański, co do reform obejmujących całą Turcyę zostanie dzisiaj urzędowo ogłoszony. Policya w Konstantynopolu ma być zreorganizowana według wzorów europejskich.

Minister Hanotaux dodał, że pomiędzy Konstantynopolem a gabinetami europejskimi toczą się ciągle rokowania w przedmiocie przeprowadzenia reform, już przez Portę przyznanych, tudzież uzyskania nowych reform.

Paryż, 13 listopada. W Izbie deputowanych wnioś Mirman interpelacyę, dla czego rząd zezwolił na odbycie pewnych kongresów duchownych, a zakazał odbycia kongresów profesorów i nauczycieli.

Minister oświaty odpowiedział na tę interpelacyę, że przedłoży projekt ustawy w duchu bardzo liberalnym, który dozwoli członkom personalu nauczycielskiego tworzyć stowarzyszenia w celach wzajemnej pomocy i odbywać kongresa.

Minister sprawiedliwości Darlan oświadczył, iż jedyny kongres odbył się w Reims, który zajął stanowisko takie, że rząd potępić je musiał. Jeden z duchownych świeckich mianowicie zachował się w sposób nagany godny. Duchownemu temu zasystowano pobory. Rząd — oświadczył minister — spełni swój obowiązek, ażeby zapewnić poważanie dla istniejących instytucyj i obronę praw społeczeństwa.

Bourgeois oświadczył, że duchowieństwo postanowiło podjąć akcyę, ażeby rzeczywospolitej zgutować upadek; temu ruchowi należy tamę położyć.

Prezydent ministrów Méline w mowie swej wykazywał, że rząd nie popierał propagandy klerykałnej. Nasi poprzednicy — rzekł minister — byli równie jak my toleranekimi; nasza polityka odpowiada interesom kraju. (Oklaski). W końcu wniosł prezydent ministrów kwestyę zaufania do rządu.

Liczni deputowani postawili rozmaite wnioski. Prezydent ministrów zgodził się tylko na wniosek dep. Poincarre, wyrażający rządowi zaufanie.

Wniosek ten, po uchyleniu innych, uchwalono 324 głosami przeciw 225, wśród wielkich oklasków.

Wiedeń, 13 listopada. *Fremdenblatt* wystąpił jak najenergiczniej przeciw artykułom *Nemzetu* i *Kölnische Zeitung*, które wyraziły obawę, iż rzekomy polonizm i klerykałizm w Austrii mogą oddziaływać niekorzystnie na politykę zagraniczną Austro-Węgier i jej stosunki do Włoch i Niemiec. *Fremdenblatt* gani, iż znalazł się także jeden dziennik austriacki, który ze względów partyjnych stał się echem tego rodzaju bezzasadnych straszdeł i tym sposobem mógł zagranicą obudzić fałszywe mniemanie, że to, co popisywały wyżej wzmiankowane organa, ma pozory prawdy. Tego rodzaju postępowanie może wywołać tylko zamęt, wyrządzić szkodę, podkopać powagę i wpływ Austro-Węgier, wreszcie utrudniać zadania odpowiedzialnego kierownika polityki zagranicznej. Armia i sprawy zagraniczne powinny być wykluczone ze sporów partyjnych.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 13go listopada 1896, godzina 10 minut 35. Akcye kredytowe 365.50, Akcye kolei państwowej 357.50, Akcye tytoniowe 154.50, Anglo-austriackie 154.50, Unionbank —, Południowej 100.—, Renta papierowa —, Akcye banku dla krajów koronnych 246.—, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 97.50, 4-prc. pożyczka krajowa z r. 1893 97.10, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota — za 100 marek 58.80.—. Usposobienie silne.

Wiedeń, 12go listopada 1896 r. godz. 2 minut 15. Alpejskie Towarzystwo górnicze 84.20, Węgierskie akcye kredytowe 401.50, Akcye anglo-austriackie 154.—, Akcye banku Union 290.—, Akcye kolei południowej 99.50, Losy tureckie 48.10, Akcye kolei państwowej 354.50 Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 287.—, 4-procentowe galie. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97.10, Akcye tytoniowe 151.—, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 97.10, Akcye kolei Elbetal 273.50 Akcye banku dla krajów koronnych 245.75, 4-procentowa węgierska renta złota 122.10, Akcye banku związkowego 255.50, Rubel papierowy 1.28.—, Węgierska renta papierowa 99.35, Kredytowe ziemskie 444.—, Kredyty 364.25 Rimamurania 235.—. Usposobienie lepsze

Giełda zagraniczna, dnia 12 listopada 1895 r. godzina 4 minut 10. Paryż: 3-prc. renta 102.50, lombardy —.—. Usposobienie — Berlin: ruble rosyjskie 217.60, Akcye kredytowe 228.50, Polskie listy zastawne —, Papiery galicyjskie —, Nowa rosyjska pożyczka 66.30, Austriackie banknoty 170.15, Lombardy 42.90. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z dnia 12 listopada 1896 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 15.10 do 15.20 złr. Budapeszt: Pszenica na jesień 8.11 do 8.12 zł. Berlin: przenica na wiosnę 177.25 zł. — zł., żyto — do — zł., spirytus 37.20 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 46.60 zł.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowiecki.

Auszugsweise Kundmachung.

Zur Sicherstellung des Transportes der Tabakgefällsgüter auf der Strecke

v o n	b i s z u
a. Bahnhof Krakau (b. Podgórze Bonarka eventuell (c. Podgórze Płaszów	K. k. Tabak Hpt Fabrik Krakau K. k. Tabak Hpt Fabrik Krakau K. k. Tabak Hpt Fabrik Krakau

und umgekehrt vorläufig auf ein Jahr, d. i. für die Zeit vom 1 Jänner 1897 bis 31 Dezember 1897 wird von der k. k. Tabak Haupt Fabrik in Krakau eine Offertverhandlung für den 24 November 1896 ausgeschrieben.

Zu dieser Offertverhandlung haben die Bewerber schriftliche, versiegelte, mit einer Stempelmarke von 50 kr. per Bogen versehene und mit der Quittung über den Erlag des vorgeschriebenen Vadiums belegte Offerte einzubringen.

Die näheren Bestimmungen sind aus der ausführlichen Kundmachung zu entnehmen, welche an dem Amtsthor der k. k. Tabak Haupt Fabrik in Krakau angeheftet ist und in diesem Amte während der Amtsstunden zur Einsicht aufliegt.

K. k. Tabak Haupt Fabrik

Krakau, am 9 November 1896.

L. 3643

(8496 2-3)

Kundmachung.

Zur Sicherstellung des Transportes der Tabakgefällsgüter auf der Strecke

v o n	b i s z u
der k. k. Tabak Hauptfabrik Winniki	Bahnhöfe in Lemberg

und umgekehrt vorläufig auf ein Jahr, d. i. für die Zeit vom 1 Jänner 1897 bis 31 Dezember 1897 wird von der k. k. Tabak Hauptfabrik in Winniki eine Offertverhandlung für den 24 November 1896 12 Uhr Mittags ausgeschrieben.

Zu dieser Offertverhandlung haben die Bewerber schriftliche, versiegelte, mit einer Stempelmarke von 50 kr. per Bogen versehene und mit der Quittung über den Erlag des vorgeschriebenen Vadiums belegte Offerte einzubringen.

Die näheren Bestimmungen sind aus der ausführlichen Kundmachung zu entnehmen, welche an dem Amtsthor der k. k. Tabak Haupt Fabrik in Winniki angeheftet ist, und in diesem Amte während der Amtsstunden zur Einsicht aufliegt.

Winniki, am 9 November 1896.

K. k. Tabak Haupt Fabrik

L. 2553

(8511 2-3)

Kundmachung.

Zur Sicherstellung des Transportes der Tabakgefällsgüter auf der Strecke

v o n	b i s z u
Jagielnica Tabak Fabrik	dem Bahnhöfe Czertków

und umgekehrt vorläufig auf ein Jahr, d. i. für die Zeit vom 1 Jänner 1897 bis 31 Dezember 1897 wird von der k. k. Tabak Fabrik in Jagielnica eine Offertverhandlung für den 25 November 1896 ausgeschrieben.

Zu dieser Offertverhandlung haben die Bewerber schriftliche, versiegelte, mit einer Stempelmarke von 50 kr. per Bogen versehene und mit der Quittung über den Erlag des vorgeschriebenen Vadiums belegte Offerte einzubringen.

Die näheren Bestimmungen sind aus der ausführlichen Kundmachung zu entnehmen, welche an dem Amtsthor der k. k. Tabak Fabrik in Jagielnica angeheftet ist und in diesem Amte während der Amtsstunden zur Einsicht aufliegt.

Jagielnica, am 8 November 1896.

K. k. Tabak Fabrik

L. 7634 (8506 2-3)

Mościński c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie dłużnej kwoty 50 zł. a. w. z pn. odbędzie się w dniach 13 listopada 1896 i 26 listopada 1896 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacja realności dłużników Jędrzeja i Anny Szeurków własnych 3/24 części wykazu hipotec. l. 51, 3/44 części wyk. hip. l. 197 i 3/8 części wykazu hip. l. 591 gm. kat. Rudniki objętej.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedana tylko za cenę wywołania 238 zł. 87 ct. lub wyżej niej, na drugim i niżej tejże.

Wadyum wynosi 23 zł. 90 ct.

Resztę warunków i aktów można przejrzeć w Sądzie.

Mościńska dnia 5 września 1896.

L. 1962 (8516 2-3)

W celu zabezpieczenia przewozu towarów zarządu tytoniu na przestrzeni między c. k. fabryką tytoniu w Zabłotowie a dworcem Zabłotów i odwrotnie na razie na rok jeden t. j. od 1 stycznia 1897 do 31 grudnia 1897 rozpisuje się ze strony c. k. fabryki tytoniu w Zabłotowie licytacja na dzień 27 listopada r. b.

Do tej licytacji mają ubiegający się pisemne, opieczetowane, marką 50 centową zaopatrzone wnieść oferty i do tychże założyć kwit na złożone wadyum.

Blizsze warunki można powziąć z ogłoszenia szczegółowego, które na tablicy urzędowej c. k. fabryki tytoniu w Zabłotowie wywieszono i w tym urzędzie podczas godzin urzędowych przejrzeć można.

C. k. fabryka tytoniu.

Zabłotów, dnia 8 listopada 1896.

L. 7878 (8482 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczenizynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Mordka Rosen w kwocie 50 zł. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w dniach 7 grudnia 1896 i 25 stycznia 1897 każdym razem o godz. 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności

whl. 52 gm. kat. Kowalówka Paraski Iwasink żony Wasyla stanowiącej.

Cena wywołania 125 zł. a realność wyżej wymieniona na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim także niżej takowej sprzedana zostanie.

Wadyum ustanowiono na kwotę 12 zł. 50 ct.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąćby nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadła.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczenizyn, 16 października 1896.

L. 889 (8448 3-3)

W dniu 11 grudnia 1896 i w dniu 11 lutego 1897 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tutejszym sądzie w biurze Nr. 24 egzekucyjna sprzedaż realności Jana Rusztowicza własnej położonej w Nawsiu kołaczyciem objętej whl. 61 na 977 zł. 56 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Włodarczyka w kwocie 80 zł.

Cena wywołania 977 zł. 56 ct., wadyum 98 zł., kurator niewiadomych wierzycieli dr. Pawłowski adwokat w Jasle.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy miejsko del.

Jasło, dnia 10 czerwca 1896.

L. 476 (7838 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Łanucie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Wolfa Guttmanna w kwocie 665 zł. 77 ct. z pn. odbędzie się w tut. sądzie dnia 18 grudnia 1896 i dnia 18 stycznia 1897 każdą razą o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację 1/4 części realności lwh. 33 gm. kat. Łanout objętej Wincentego Kolawńskiego własnej.

Cena szacunkowa a zarazem wywołania 480 zł.

Wadyum 48 zł

Blizsze warunki licytacyjne, wyciąg hipot. i akt oszacowania można przejrzeć w Registraturze tut. Sądu.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Łanout, 7 września 1896.

L. 23074 (8145 3-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. delegowany w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Banku wzajemnych ubezpieczeń „Slavia“ przeciw Eufrozynie Zajackowskiej o zapłacenie kwoty 58 zł. z pn. odbędzie się dnia 22 grudnia 1896 i 22 stycznia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 49 przymusowa sprzedaż realności whl. 57 ks. gr. gm. Byków objętej Fruski v. Eufrozyny Zajackowskiej urodzonej Stawarskiej własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 145 zł., wadyum zaś 10% tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adwokata dr. Schwarza w Przemyślu z substytucją adwokata dr. Blumenfelda.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisanja przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Przemyśl, 30 września 1896.

L. 9358 (8124 3-3)

Dnia 18 grudnia 1896 i 29 stycznia 1897 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie w biurze Nr. 18 egzekucyjna sprzedaż realności Jana Libuszowskiego w Dembowcu objętej wyk. hip. l. 667 i 2/12 części realności lwh. 37 gm. Dembowiec objętej Wiktora Dąbrowskiego własności stanowiącej na 241 zł. 66 ct. oszacowanych celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Jasle w kwocie 107 zł. w. a.

Cena wywołania 241 zł. 66 ct.

Wadyum 25 zł

Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Pawłowski adwokat w Jasle.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg.

Jasło, 2 września 1896.

L. 1628 (8424 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 15 grudnia 1896 i dnia 14 stycznia 1897 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności lwh. 118 ks. gr. gm. Bolesław objętej Jana Ankiewicza, Zofii Szczygieł, Maryi Bernas, Piotra Ankiewicza i Tekli Zabek własnej na rzecz Bronisławy Początek celem zaspokojenia sum 2 razy 1/10 części ze sum 166 zł. 66 2/3 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 386 zł. 13 ct., wadyum 38 zł. 62 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adwokat dr. Datka w Dąbrowie.

Dąbrowa, dnia 18 sierpnia 1896.

L. 5213 (8247 3-3)

W dniach 23 grudnia 1896 i 20 stycznia 1897 o godz. 10 rano odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Niemirowie publiczna sprzedaż połowy realności w Radzisku położonej wyk. hip. l. 347, 819 i 859 Gerszona Kesslera własnej na zaspokojenie pretensyi Markusa Baumöhla w kwocie 10 zł. z pn.

Cena wywołania jest 119 zł. 50 ct.

Wadyum 11 zł. 95 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądu powyższego.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się kuratorem Fedka Dudyca z Radziska.

Niemirow, 20 września 1896.

L. 7387 (8449 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 64 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się dnia 4 lutego 1897 i dnia 18 lutego 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację 1/4 części realności lwh. 41 w Wieprzu Józefa Pytla własnej i 2/3 części realności lwh. 41 w Wieprzu do Franciszka i Katarzyny Madejów należących.

Cena wywołania 1967 zł. 80 ct.

Wadyum 197 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest dr. Fabry w Kętach.

Andrychów, dnia 5 października 1896.

L. 12935 (8447 3-3)

C. k. Sąd powiat. miej. deleg. w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspoko-

jenia kwoty 300 zł. wa. z pn., tudzież kosztów egzekucyjnych odbędzie się w tymże sądzie licytacja publiczna sprzedaż połowy ciała hipot. whl. 37 gminy kat. Załubincez objętego, wedle karty B. poz. 2 dłużniczki Złowy Binderowej własnej w dwóch terminach mianowicie w dniu 3 grudnia 1896 i w dniu 4 stycznia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 121 zł. wa. Wyciąg hip. protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hip., tudzież reszta warunków licytacyjnych, mogą być w Registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, dnia 18 września 1896.

L. 7701 (8463 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności wys. skarbu 75 zł. a. w. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali nr. 12 w dniach 10 grudnia 1896 i 7 stycznia 1897 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem przymusowa sprzedaż 7/8 części dóbr Firlejów z wójtostwem Firlejówka i z folwarkiem czyli kolonią Józefów w powiecie Rohatyńskim położonych wedle wyk. hip. l. 401 B. poz. 11, 12 ks. gr. przy sądzie tut. prowadzonej własności Franciszka Biesiadeckiego i Wandy z Wereszczyńskich Biesiadeckiej stanowiących.

Cena wywołania wynosi 50152 zł. 31 ct. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 5015 zł.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąćby nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadła.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisanju licytacji uwiadomiam się strony interesowane a tych wierzycieli którzyby dopiero po dniu 18 sierpnia 1896 jakkolwiek wystawienia ekstraktu tabularnego hipoteki uzyskali lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsza w tej sprawie zapasé mające z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie p. adw. dr. Pohla ze substytucją p. adw. dr. Schenkera jako też za pomocą niniejszego edyktu.

Brzeżany, dnia 24 października 1896.

L. 15373 (8530 2-3)

W dniach 17 grudnia 1896 i 22 stycznia 1897 o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie licytacja realności Maryi z Wienaków Moroszczuk własnej pod Nk. w Krasnoli wyk. hip. l. 176 objętej na 315 zł. w. a. oszacowanej celem zaspokojenia pretensyi Dawida Krauthamera w kwocie 40 zł. wa. z pn. cena wywołania 315 zł. w. a.

Wadyum 31 zł. 50 ct.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Daniłowicz z Kut; akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kuty, 3 października 1896.

L. 8504 (8531 2-3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 przed południem dnia 18 listopada 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 grudnia 1896 nawet poniżej takowej licytacja realności l. k. 228 według wykazu hip. l. 351 gm. kat. Stanisławczyk Simche Łaszczewera własnej, na rzecz Zale-Łaszczewera pto 250 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 335 zł.

Wadyum 33 zł. 50.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Leona Holzera c. k. notariusza w Łopatynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Łopatyn, 6 października 1896.

L. 6149 (8507 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczenizynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 26 zł. 24 ct. odbędzie się na rzecz Herscha Leiby Batha w tut. Sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 156 i połowa realności lwh. 413 gm. Jabłonów objętych dłużniczki Justyny Mosiuk własnych w dwóch terminach mianowicie dnia 17 grudnia 1896 i 1 lutego 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny, i akt oszacowania można przejrzeć w Registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Karol Bałaban kandydat notaryalny w Peczenizynie.

Wadyum co do pierwszej realności wynosi 5 zł. i co do połowy drugiej 12 zł. 50 ct.

C. k. Sąd powiatowy

Peczenizyn dnia 2 października 1896.

L. 23281 (8535)

Dnia 19 listopada 1896 o godz. 9 rano odbędzie się w lokalu urzędowym podpisanej Dyrekcyi publiczna licytacja z dopuszczeniem ofert pisemnych, na której prawo poboru podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego w okręgu dzierzawnym stryjskim położonym z byłym okręgiem dzierzawnym sokołowskim na bezwarunkowy przeciąg trzech lat t. j. od 1 stycznia 1897 do końca grudnia 1899 lub na bezwarunkowy przeciąg jednego roku 1897 z milczącym przedłużeniem na dalsze dwa lata 1898 i 1899 najwięcej ofiarującemu wydzierżawionem zostanie.

Cena wywołania wynosi 2036 zł. 50 ct. słownie dwa tysiące dwadzieścia sześć zł. 50 ct. w. a.

Biorący udział w ustnej licytacji mają złożyć tytułem wadium 10% ceny wywołania.

Oferty pisemne mają być również w wadium powyższej wysokości zaopatrzone.

Dzierżawca obowiązany będzie w myśl ustawy krajowej z 15 kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 33 pobierać na rachunek funduszu krajowego 30% dodatek krajowy do podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego i za prawo poboru tego dodatku uiszcząc 30% czynszu dzierzawnego za prawo poboru podatku państwowego ofiarowanego.

Blizsze warunki licytacyjne i dzierzawne przejrzeć można w podpisanej Dyrekcyi tudzież Nadzorach c. k. straży skarbowej w Samborze, Drohobyczu, Stryju, Chyrowie, Rudkach i Turce.

C. k. Dyrekcyja okręgu skarbowego Sambor, dnia 7 listopada 1896.

L. 18512 (8556 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Arona Felsnera sumy 85 zł. w. a. z pn. licytacje realności whl. 368 11/40 whl. 45 i 1180 whl. 271 gm. Rudane objętych na dzień 25 listopada 1896 zawsze i na 9 grudnia 1896 zawsze o godz. 10 rano w biurze nr. II.

Cena wywołania 40 zł. 53 ct. i 603 zł. 62%, ct.

Wadium 10% owych sum.

Na pierwszym terminie realność tę na być można za lub wyżej ceny wywołania na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hip. przejrzeć można w tus. Registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Ostrożyński.

Lwów, dnia 28 października 1896.

L. 4864 (8546 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Liskach odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Julii Rudnikowej w kwocie 131 zł. 15%, ct. z pn. w dniu 14 grudnia 1896 i 18 stycznia 1897 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż połowy realności lwh. 23 w Smierdzącej Wincentego Korzenaka własnej.

Cena wywołania wynosi 355 zł. w. a. Wadium 36 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w Registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Wincenty Sobesto wójt ze Smierdzącej. Lisk, 11 września 1896.

L. 7300 (8555 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Wysockiego Skarbu w kwocie 5 zł. i 5 zł. w. a. odbędzie się w tut. Sądzie w jednym terminie w dniu 15 grudnia 1896 o 10 rano publiczna licytacja realności Nr. 98 wyk. hip. Nr. 55 ks. gr. gm. Domacyny Herscha Alweisa własnej i poniżej ceny szacunkowej

Cena wywołania 102 zł. 50 ct.

Wadium 10 zł. 25 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy. Tarnobrzeg, dnia 11 listopada 1896.

L. 4242 (8430 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach ogłasza, iż w dniach 21 grudnia 1896 i 25 stycznia 1897 o godz. 10 z rana odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 49 w Porębie położonej według whl. 51 ks. gr. tejże gminy dłużników Maryanny z Woźniaków Skórowej w 1/3 części i Maryanny z Szydłaków Woźniaków w 2/3 częściach własnej na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie o 400 zł. aw.

Cena wywołania 1000 zł. aw.

Wadium 100 zł. aw.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy. Myślenice, dnia 29 września 1896.

L. 5138 (8542 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu ogłasza iż celem zaspokojenia wierzytelności Georga Lamensdorfa w sumie 17 zł. 76 ct. z pn. odbędzie się w budynku sądo-

wym na skutek wniesionej przez Hermana Goldfingera oferty podkupnej przymusową ponowną sprzedaż przez publiczną licytację połowy realności lwh. 214 w Welblówce małoletnich staokobierców Józefiny Kapusciańskiej, z jednym tylko terminem który się w tym celu w dniu 16 grudnia 1896 o godzinie 10 rano wyznacza.

Sprzedaż ta odbędzie się pod warunkami określonymi w tut. sad rezolucyji z dnia 20 lipca 1894 i 2343 i 20 lutego 1895 l. 999 z tą jednak zmianą że jako cenę wywołania ustanawia się kwotę 100 zł. tytułem podkupu już ofiarowaną, niżej której rzeczona połowa realności sprzedana nie będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzane być mogą w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy Czarny Dunajec, 15 października 1896

L. 9406 (8500 1—3)

W dniach 15 grudnia 1896 i 21 stycznia 1897 o godz. 10 przedpołudniem przeprowadzono celem ściągnięcia wierzytelności Romana hr. Potockiego w kwocie 460 zł. 47 ct. z pn. przez Sąd tut. licytacja ciała hipotecznego wyk. hip. l. 258 ks. gr. gm. Dzwiniogrod objętego Leiby Sterz r syna Mechla własnego, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej 1383 zł.

Poręczne 10%.

Kurator wierzycieli c. k. notaryusz p. Robert Adamski.

C. k. Sąd powiatowy Bóbrka, 10 września 1896.

L. 4457 (8423 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza, że w tymże przeprowadzoną zostanie w dwóch terminach a to dnia 17 grudnia 1896 i dnia 19 stycznia 1897 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 66 gminy przedmieście Dubieckie objętej dłużnika Dmytra Maszczaka własnej celem zaspokojenia wierzytelności Pinkasa Schimla w kwocie 46 zł. 60 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 2175 zł.

Wadium 217 zł. 50 ct.

Resztę warunków sprzedaży, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania tej realności można przegladnąć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest p. Edward Rossiwał w Przedmieściu Dubieckiem.

Dubiecko, dnia 2 września 1896.

L. 7416 (8481 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Pecenizynie ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 160 zł. odbędzie się na rzecz Mechla Leiby Hechta w tut. Sądzie sprzedaż połowy posiadłości lwh. 211 gm. kat. Szepechatów objętej dłużnika Wasyla Marusiaka własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 17 grudnia 1896 i 25 stycznia 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Karol Bałaban kandydat notaryalny w Pecenizynie.

Wadium wynosi 5 zł. w. a.

C. k. Sąd powiatowy. Pecenizyn, dnia 7 października 1896.

L. 5477 (8480 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Pecenizynie ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 50 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Mechla Leiby Hechta w tut. Sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 121 gminy kat. Lucza objętej dłużnika Nykoły Knyszuka własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 17 grudnia 1896 i 25 stycznia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony p. Karol Bałaban kandydat notaryalny w Pecenizynie.

Wadium wynosi 100 zł.

C. k. Sąd powiatowy. Pecenizyn, dnia 2 października 1896.

L. 9845 (8426 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 2000 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 17 grudnia 1896 i dnia 22 stycznia 1897 każdym razem o 10 godzinie przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności whl. 545, 548, 549 i 697 ks. gr. gminy Kulików dłużników Mikołaja i Pelagii Ostapczaków własnych.

Cena wywołania 5565 zł., względnie 400 zł., 1726 zł. 50 ct., 1200 zł.

Wadium 10% ceny wywołania.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy. Kulików 23 października 1896.

L. 10160 (8473 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wie-

rzytelności Judy Salzberga w kwocie 36 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 16 grudnia 1896 i dnia 19 stycznia 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż przez licytację 1/5 części realności wyk. hip. l. 13 w Jakobowie położonej dłużnika Stefana Bojków syna Wasyla własnej.

Cena wywołania 24 zł. 40 ct.

Wadium 2 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Dobrowolski w Dolinie.

Dolina, 8 października 1896.

L. 19365 (8521 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Paraski Kenyk 20 Darytruk dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 27 zł. 85 ct. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczki Anny z Bałanich Tarabanowiczowej w Kołomyi położonej wyk. hip. l. 237 objętej w dwóch na dzień 24 listopada i 9 grudnia 1896 każdym razem na godzinę 10 przed południem wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 315 zł. w. a. która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie

przedana, że każdy chęć kupna mający obowiązany będzie kwotę 35 zł. aw. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którym uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adwokata dr. Wieselberga został ustanowiony, wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 10 października 1896.

L. 4761 (8553 2—3)

Sąd strzyżowski zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredytowego Ziemińskiego w likwidacji we Lwowie mianowicie 6 rat a 12 zł. 50 ct. z pn. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 313 dla gminy kat. Czudac objętej do Maryanny Porębowej należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w Sądzie tut. w dwóch terminach 16 listopada 1896 i 1 grudnia 1896 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość szacunkowa; 450 zł. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedana nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi 45 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze sądu tut. w Strzyżowie.

Strzyżów, 31 lipca 1896.

Upadłości.

L. 26136 (8540 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie otwiera niniejszem konkurs na wszystkich ruchomy, jako też na wszystkich nieruchomy, a w krajach, w których obowiązują ustawy konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. p. p., położony majątek Ludwika Kellera inżyniera i właściciela fabryki maszyn w Stanisławowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu Antoniemu Łuckiemu c. k. Sekretarzowi Rady jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr. Lorsche wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 25 listopada 1896 o godzinie 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbirowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem tamże zagrożonych szkodliwych skutków prawnych przed upływem 30 grudnia 1896 i podać ją na terminie na dzień 14 stycznia 1897 o godzinie 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensjami, przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcę onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być

usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej.”

Stanisławów, dnia 3 listopada 1896.

L. 8361 (8539 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach otwiera konkurs na wszelki gdziekolwiek się znajdujący ruchomy, jako też na nieruchomy a w krajach, w których obowiązują ustawy konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. pp. położony majątek Herscha Kreislera właściciela handlu towarów sukiennych i bławatnych w Podhajcach.

Kierownictwo tego konkursu porucza c. k. Sędziemu powiatowemu Panu Rudolfowi Jackowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawiamy adw. p. dr. Kazimierza Pawlikowskiego w Podhajcach wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 23 listopada 1896 o godzinie 10 przed południem w c. k. Sądzie powiatowym w Podhajcach.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbirowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie obwodowym lub w Sądzie powiatowym w Podhajcach wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 25 grudnia 1896 i podać ją na terminie na dzień 4 stycznia 1897 godzinie 10 przed południem wyznaczonym w c. k. Sądzie powiatowym w Podhajcach do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensjami, przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcę onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie; na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej.”

Brzeżany, 9 listopada 1896.

L. 44965 (8497 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie, na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Fryderyki Engel właścicielki handlu kapeluszy w Krakowie a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązują.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c. k. Sekretarza Rady Sądu krajowego Wilhelma Seidla a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Bronisława Olearskiego z substytucją pana adw. dr. Adama Bobilewicza.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 23 listopada 1896 o godz. 10 przed południem przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 1 lutego 1897 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacji konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 2 marca 1897 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym uwierzytelniłi i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego do doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej.”

Termin do likwidacji oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzytelcami.

Kraków, dnia 7 listopada 1896.

Konkursa.

L. 93462 (8510 3—3)

W celu nadania dwóch stypendyów z fundacji im. ks. Piotra Medyńskiego w rocznej kwocie po 105 zł. w. a. rozpisuje się niniejszym konkurs do 15 grudnia 1896 r.

Pierwszeństwo do otrzymania stypendyów mają publiczni uczniowie szkół gimnazjalnych, pochodzący z rodziny fundatora, zaś w braku takich mogą być uwzględnieni uczniowie gimnazjalni obrz. gr. kat. z tej części kraju, która należała niegdyś do obwodu czerkowskiego.

Prawo pobierania tych stypendyów trwa tylko przez czas publicznych nauk gimnazjalnych.

Ubiegający się o te stypendya winni wnieść swe podania w powyższym terminie za pośrednictwem właściwych Dyrekcyi gimnazjalnych i do podań dołączyć metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa, świadectwa szkolne a ewentualnie dowody pochodzenia z rodziny fundatora.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, 31 października 1896.

L. 1614 (8537)

Celem stałego obsadzenia porad katechetów ob. łac. i gr. kat. ogłasza c. k. Rada szkolna okręgowa w Śniatynie konkurs. Z posadą tą połączona jest płaca 600 zł. i 10% dodatek na pomieszkanie.

Katecheci obu obrządków będą obowiązani uczyć w szkole męskiej 6-klasowej i szkole 5-klasowej żeńskiej, katecheta ob. gr. kat. będzie nadto obowiązany udzielać nauki religii dwie godziny tygodniowo w szkole przedmiejskiej 2-klasowej na Bałkach.

Z posadą katechety, posady duszpa sterskiej piastować nie wolno.

Kapłani kanonicznie ordynowani świeccy i zakonnicy, ubiegający się o tę posadę, mają wnieść swe podania przez swoje władze przełożone do c. k. Rady szkolnej okręgowej w nieprzekraczalnym terminie do 15 grudnia 1896.

W Śniatynie, d. 27 października 1896.

L. 16986 (8538 1—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że Leopold Wiśniewski mianowany notaryuszem w Ciekówkach po wykonaniu w dniu 10 listopada 1896 przy sięgi dla notaryusza przepisanej, zostaje upoważniony do objęcia urzędu swego z dniem 15 listopada 1896.

Kraków, 10 listopada 1896.

Kuratele.

L. 6422 (8526 1—3)

Hirschfeld Chaim z Brodów uznany został umysłowo chorym.

Kuratorem dr. Saul Kiniower w Brodach.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, dnia 28 kwietnia 1896.

L. 2819 (8528 1—3)

Rozalia Wierzbowa z Toporzyska uznana za umysłowo chorą, kuratorem jej Wawrzyniec Wierzbza z Toporzyska.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, 17 czerwca 1896.

L. 69970 (8514 1—3)

Róża Marya dw. im. z hr. Starzyńskich hr. Szembekowa, właścicielka realności we Lwowie pod lk. 222 2/4 lit. C. obecnie lk. 1025 2/4 (ul. Krasielskiej 1. 3) została uznana za marnotrawczynię.

Kuratorem mianowany adw. dr. Stanisław Krzyżanowski we Lwowie.

Lwów, 31 października 1896.

L. 3741 (8501 1—3)

Rozalia Jachnicka ze Starego Czortkowa uznana marnotrawną i kuratorem ustanowiony Zachary Jachnicki ze Starego Czortkowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Czortków, 10 marca 1896.

Wyroki prasowe.

31. 248 (8087)

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 17 September 1896, 3. 1086/9761, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „Nasa Sloga“ vom 24 September 1896 wegen der Stelle von „Drubi skandal koji se je dogodio“ bis zum Schluß des Artikels: „Gde smo“ und jener des ganzen Artikels: „K dolazku gr. fa. Badeni — a u Porec“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 25 September 1896, 3. 28035, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Volny duch“ vom 22 September 1896 wegen der Stelle: „Parlament neni mistem, kde lze co“ bis „prace pro nase zajmy a zasady“ des Artikels: „Parlament a anarchie“ (§ 491 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8. Bl. ex 1863 und § 65 St. G.) nach § 493 St. P. O. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnis vom 25 September 1896, 3. 10324, die Weiterverbreitung der im Verlage des E. Hoflitz in Pardubice erschienenen Druckschrift: „Ukazky klerikalni ucenosti a poctivosti“ nach § 493 St. P. O. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Rutenberg hat mit dem Erkenntnis vom 1 October 1896, 3. 7740, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „Podvsocke Listy“ vom 26 September 1896 wegen der Stelle von „Pan K. Cernik“ bis „různých st. v. a. povolani, des Artikels: „Prace rolnicka uznana za necestnou“ nach § 493 St. P. O. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Röniggrätz hat mit dem Erkenntnis vom 5 October 1896, 3. 11797, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „O vera lidu“ wegen des Artikels mit der Ueberschrift: „Tiskova pro“ nach § 493 St. P. O. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Ung. Gradisch hat mit dem Erkenntnis vom 26 September 1896, 3. 7011, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Rozhledy Kromezirské“ vom 20 September 1896 wegen der Stelle von „Siriti rakusacivi“ bis „Na vojna trampoty za sebeobedovni kopnuti a nevedek“ des Artikels: „Spolky veteranske“ nach § 493 St. P. O. verboten.

31. 249 (8138)

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 13 October 1896, 3. 9824, die Weiterverbreitung der Nummer 19 der Zeitschrift: „Glück auf“ ddo. Falkenau a. G. vom 8 October 1896 wegen der Stelle von „Die bestgebenen Classen“ bis „kommen die — Bajonnette“ des Artikels: „Der Bergarbeiterausstand im Brüx-Düger Kohlenrevier“ nach § 302 St. P. O. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Troppau hat mit dem Erkenntnis vom 13 October 1896, 3. 8109, die Weiterverbreitung der Nummer 8 der Zeitschrift: „Deutsche Wehr“ vom 10 October 1896, wegen des Artikels: „Festgrüße“ nach § 58 lit. c St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnis vom 3 October 1896, 3. 12991, die Weiterverbreitung der Nummer 2247 der in Czernowitz erscheinenden Zeitschrift: „Bukowinaer Rundschau“ vom 1 October 1896 nach § 493 St. P. O. und § 30 St. G. verboten.

31. 251 (8204)

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 22 September 1896, 3. 27685, die Weiterverbreitung der Nummer 38 der Zeitschrift: „Vysehrad“ vom 19 September 1896 wegen der Artikel: 1. „K politické situaci“ in der Stelle: „Neni treba tudiz“ bis „pozvedli“ (§§ 488, 491 und 493 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8. Bl. ex 1863) und 2. Zahajeni izdva na draze trati Svítavy — Policka“ in der Stelle: „Ne cheame ctenars vu“ bis „koncime“ (§ 63 St. G.) nach § 493 St. P. O. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 22 September 1896, 3. 27686, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Osv-ta lidu“ vom 18 September 1896 wegen der Artikel: 1. „Reskriptni slob“ in den Stellen „Reskriptni slob“ bis „petadvacate“ und „Tento reskript“ bis „mluvi“ (§ 63 St. G.) und 2. „Demokratism Nar L“ in der Stelle „Ostatne careva navstova“ bis „ruskeho cara“ (§§ 491 und 493 St. G.) nach § 493 St. P. O. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Röniggrätz hat mit dem Erkenntnis vom 27 September 1896, 3. 11521, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Hlas lidu“ wegen des Artikels mit der Ueberschrift: „Krizacka garda Brynychova“ und zwar we-

gen des Absatzes „Na bozsky tent, napad... zmrle bratry“ ferner wegen der Artikel mit der Ueberschrift: „C. k. kazen pro studenty“ und „Jan. Nep. Brynych z vule c. k. rak. vlady biskup kralovehradecky“ nach § 493 St. P. O. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnis ddo. 21 September 1896, 3. 8610, die Weiterverbreitung der Nummer 16 der periodischen Zeitschrift: „Proletar“ vom 17 September 1896 wegen 1. a des Artikels: „Kreatury na papezském stole“ in den Absätzen „ba ani zadny chamber“ bis „krok za krokem“, dann vom „avsak tisie roku“ bis „prietena bytu“, dann „Poboznost a svatost“ bis „eizolozniky“ und von „Ackoliv jest zajnavo“ bis „vzdy vice sirila“ nach § 303 St. G., b. des Artikels: „Civilizace a humanita“ von „V dejinach vlastnictvi“ bis „bohata a chudi“, und von „Ve jmenu poradku“ bis „anarchii“ nach § 305 St. G. und des Artikels: „Jestlize pripravim“ bis „jeho nevedomosti“ nach Artikel 302 St. G., weiter die Verbreitung der satirischen Beilage „Ka aba“ Nr. 8 ddo. 17 September 1896 wegen: a. des Gedichtes „Pana kuchta na fare“ von „když zdomaceni“ bis „to je vsacko nas“, b. des Gedichtes von „Rad bych v-del“ bis „karabac“ dann von „vrehni pastyr“ bis „prostý slouha“, c. des Gedichtes „O polehni pobožnost na fare“ nach § 302 St. G.; II des Artikels: „Z pozorovací stanice liberecke“ von „Minulého měsíce“ bis „na babinyh hno“ nach § 303 St. G.; III des Artikels: „P. T.“ von „Divulji si“ bis „draven“ nach §§ 491, 493 und 494 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 112-8 (8454 2—3)

Rozalia Emele urodz. Heil z Weissenbergu obecna w Am-ryce niewiadomo gdzie zamieszkując zawiadamia się w sprawie Katarzyny Hurnung o wpis prawa własności ciał hipotecznego wyk. hip. 175 ks. gr. gm. Kami-nobród, ustanawia się dla tejże kuratora ad actum w osobie dr. Longina Ozarkiewicza, doręczając mu zarazem tusąd uchwałę z dnia 14 maja 1894 l. 5705.

C. k. Sąd powiatowy.

Gródek, 20 września 1894.

L. 9344 (8390 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Mykietę Sozańską i Teodorę Sozańską, że celem doręczenia tus. uchwały tabularnej z dnia 30 marca 1895 l. 4342 ustanowił kuratora w osobie Michała Milawskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, 5 września 1896.

L. 12947 (827 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Kwiatka i Franciszka Kwiatka, że powiat Towarzystwo zaliczkowe w Brzozowie pod dniem 16 września 1896 do l. 12947 wniosło przeciw nim pozew o zapłatę kwoty 160 zł. na który termin w tut. Sądzie do rozprawy na dzień 26 listopada 1896 o godz. 9 rano i pozew ten ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Dańcowi w Brzozowie doręczono.

Wskutek tego wzywa się Antoniego i Franciszka Kwiatków, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielili lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, gdyż wyniki z zaniebana tego skutki sami sobie przypiszą.

Brzozów, 15 października 1896.

L. 12541 (8529 2—3)

Zawiadamia się Szezepana Sabika, że dla niego ustanowiony został kuratorem adw. dr. Leopold Caro z Krosna, celem doręczenia mu pozwu o 28 zł. 16 ct. aw. wniesionego przeciw niemu przez Chaima Ettingera z Korczyny i że termin do rozprawy na dzień 27 listopada 1896 wyznaczony.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, 17 paździer. 1896.

L. 9888 (8532 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wasia Łyczatyna „Romanik“, iż przeciw niemu wnioś Szyja Mendel Berkowicz pozew o zapłatę 142 zł. 17 ct. aw. z pn. na który wyznaczone termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 11 listopada 1896 o godzinie 9 rano i że dla ochrony jego praw kuratorem p. Michała Orłowicza c. k. notaryusza ustanowiono. Wzywa się zatem Wasia Łyczatyna „Romanik“ by udzielił ustanowionemu dlań zastępcy potrzebnych informacji, lub innego pełnomocnika sobie ustanowił.

Rymanów, 25 września 1896.

L. 68815 (8884 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza 4% listów zastawnych Galiejskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego

we Lwowie 56 letnich Nr. 3775 i 3776 każdy po 10000 koron z kuponami 31 grudnia 1896 do włącznie 30 czerwca 1911 płatnymi, aby takowe w ciągu trzech lat od trzeciej insercyi niniejszego edyktu w urzędowej części Gazety Lwowskiej, niemniej też od płatności w razie wylosowania, lub też od 30 czerwca 1911 same kupony zaś w ciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni od trzeciej insercyi tego edyktu, nie mniej od płatności każdego z nich licząc, temu sądowni, przedłożył, inaczej na żądanie p. Jozefata Zielonackiego za umorzono uznane zostaną.

Lwów, 28 października 1896.

L. 21216 (8407 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Altera Taubes przeciw Mozesowi Dawidowi Schattner pto 100 zł. a. w. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Mozesza Dawida Schattner adw. dr. Allerhanda w Kołomyi z substytucją adw. dr. Zipsera w Kołomyi i doręczył nakaz zapłaty z dnia 24 października 1896 l. 21216 dla Mozesza Dawida Schattnera przeznaczony do rak kuratora adw. dr. Allerhanda.

Kołomyja, dnia 24 października 1896.

L. 19504 (8372 3—3)

C. k. Sąd pow. miej.-deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Sysaka ze Zagrobeli, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabul. z dnia 9 czerwca 1896 l. 9519 ustanowił kuratora w osobie adw. dr. Trzcienieckiego z Tarnopola.

Tarnopol, dnia 20 września 1896.

L. 11320 (8440 2—3)

C. k. Sąd krajowy karny we Lwowie zawiadamia niniejszym, że w depozycie sądowym znajdują się następujące z kradzieży pochodzące rzeczy i gotowe pieniądze niewiadomych właścicieli a to:

Do l. 11.320/95 krótki kozuszek barankowy.

Do l. 14.280/95 zegarek srebrny podwójnie kryty z takimże łańcuszkiem i pierścieniem złoty z ametystem w faterale.

Do l. 20.052/95 branzoleta srebrna łańcuszkowa.

Do l. 11.733/95 30 zł. pochodzące z kwoty 75 zł. znalezionej przy końcu roku 1894 lub z początkiem roku 1895 we Lwowie w wychodku domu pod l. 6 przy ul. Łazienniej.

Do l. 3.805/95 dziewięć sznurków korali rżniętych rozmaitej wielkości.

Do l. 9.296/95 worek z cukrem kostkowym w ilości pięć klg.

Do l. 24.037/95 złota obrączka ślubna z literami M. K.

Do l. 22.450/95 trzy obrusy i 2 prześcieradła.

Do l. 27.346/95 Srebrny zegarek kieszonkowy o dwóch kopertach z małym łańcuszkiem metalowym złotym.

Do l. 3.965/96 jedna para ostróg, zamiek od kufra lub sz. fai (Blattschloss), para rękawiczek podsztytych flanelą, flaszczyka z odolu, poszewka z poduszki ze znakami S. T. fotografia wojskowego w pluszowych ramkach, nożyczki damskie do haftu i laska z ciemnego drzewa z rogową rączką.

Do l. 14.923/96 dwa worki i fartuch.

Do l. 13.509/96 seczoryk, żelazna prasa do wyciskania soku malinowego, 19 flaszek kolonickiej wody, 6 mydełek, 3 ręczniki, 4 książeczki notatkowe z obrazkami na okładkach.

Wzywa się tedy niewiadomych właścicieli, aby w przeciągu roku jednego, od dnia trzeciego obwieszczenia tego edyktu w dzienniku Gazety Lwowskiej licząc swoje prawa własności przed sądem udowodnili, w przeciwnym bowiem razie wyposzczególnione przedmioty jako przypadłość traktowane będą.

Do l. 3.904/893. Tudzież wzywa się niewiadomych poszkodowanych, że na ich rzecz złożoną została kwota 21 zł. 55 ct. do kasy rządowej pochodząca z wymiany fałszywych jednoręskich not państwowych, które Jan Stanisław Jaskiewicz podrobił a Anna Nemetz w obieg puszczała, aby w przeciągu lat 30 od dnia ogłoszenia edyktu swych roszczeń do tych pieniędzy poszukiwali.

Lwów, dnia 5 listopada 1896.

L. 8213 (8499 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Rzeszowie podaje do wiadomości, iż dnia 10 lutego 1895 zmarł ks. Karol Niedzielski w Zgłobiniu z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej swej woli.

Sąd nie znając miejsca pobytu tegoż bratanek Katarzyny i Pauliny Niedzielskich wzywa je, ażeby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia poniżej wyrażonego zgłosili się w tymże Sądzie i wniosli oświadczenie się do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przyznany zgłaszającym się spadkobiercom i kuratorem Józef Niedzielski dla nich ustanowionym.

Rzeszów, 15 czerwca 1896.

W y k a z

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 3 do 10 listopada 1896.

Epizootycya	Powiat	Miejscowość
Nosacizna	Borszczów	Kudryńca (obw. dw.).
	Brody	Brody.
Nosacizna	Brzeżany	Kalne.
	Dąbrowa	Siedliszowice.
	Husiatyn	Uwisła (Gmina).
	Kamionka	Berbeki.
	Kraków	Boleń.
	Przemysł	Ostrów (ob. dw.).
	Skala	Hlibów, Turówka.
	Tarnopol	Tarnopol (miasto).
	Trembowla	Budzanów, Dołha (ob. dwor.).
Waglik	Jaworów	Kochanówka (ob. dw.).
	Śniatyn	Zalucze.
Róża waglikowa	Bochnia	Szarów.
	Borszczów	Babińce ad Dźwinogród, Iwanków.
	Brody	Gontowa, Mikołajów.
	Buczacz	Petlikowce stare.
	Chrzanów	Frywałd, Myslachowice.
	Czortków	Rosochacz.
	Horodenka	Raszków, Weronów.
	Husiatyn	Kociubińcyki.
	Kamionka	Monasterek.
	Kołomyja	Ostrowiec, Trofanówka, Winograd.
Róża waglikowa	Kraków	Wadów, Wyciąże.
	Nisko	Gwoździec.
	Skala	Paszczówka, Iwanówka, Kozina, Krzywe. Łuka mała.
		Ostapie, Rasztowce, Sadržawki, Soroeko, Tarnoruda.
		Wolica.
	Śniatyn	Stecowa, Załubrowce.
	Trembowla	Boryczówka, Dereniówka, Iwanówka, Zazdrość.
	Zbaraż	Sieniakówka.
Pomór świń	Bochnia	Barczków, Gawłówek, Zateka.
	Brody	Berlin, Keniuszków.
	Brzesko	Górka, Marcinkowice.
	Brzeżany	Koniuchy, Kotów, Kuropatniki.
	Cieszanów	Buszna dolna i górna, Dachnów, Dzików stary i nowy, Freifeld, Futory, Łowcza, Lubliniec nowy i stary, Moszczanica, Niemilów, Sieniawka, Nowe sioło, Stare sioło, Ułazów, Załuże, Żuków.
	Dąbrowa	Borki, Dąbrówki bręskie, Grądy, Kłyż, Maniów, Miechowice wielkie, Świebodzin Wola mędrzychowska.
	Drohobycz	Rabecze.
	Gródek	Artyszczów, Dobrostany, Drozdowice, Jamelna, Lesniowice, Łozina, Lubień wielki, Małczyce, Milatyn, Mazana, Ottenhausen, Powitno, Rodatyce, Rzezyczany, Stawczany, Stronna, Uherce, Wielkopole, Wołeczuchy.
	Jarosław	Bobrówka, Boratyn, Cieplice, Dąbrowica, Dybków, Łaszi, Majdan sieniawski, Miększy stary i nowy, Nienowice, Ostrow, Sosnica, Sobiecin, Surochów, Święte, Tuchla, Tywonia, Wysocko.
	Jaworów	Łaszi, Mużyłowice (Czarnokone), Nabezów, Nowosiółki, Ruda krak., Szkoło, Tuczapy, Załucze, Zbadyń.
Pomór świń	Kamionka	Adamy, Banunin, Busk, Chreniów, Derewlany, Dmytrów, Horpin, Jasienica, Kamionka (Zaburze), Łapajówka, Łany polskie, Ohladów.
	Kolbuszowa	Mechowice, Wileza wola.
	Łańcut	Jastrzębiec, Kuryłówka, Ożanna.
	Lwów	Głuchowice, Łaszi murwane, Sroki, Winniczki, Wiśłoboki, Zarudce, Zuchorzyce.
	Mościska	Balice, Bortiatyn, Buchowice, Chlipa, Czerniawa, Czyżowice, Dmytrowice, Dołhomoska, Dydiatycze, Hodynja, Łańca wola, Małków, Mistyce, Nikłowice, Pakość, Podgać, Radynice, Sokola, Słomianka, Staszawa, Tuligłowy, Zakościele, Zawadów.
	Myślenice	Lubień, Maków, Polanka, Sidzina, Toporzysko.
	Nisko	Bieliny, Koziańna, Kurzyna mała, Łaszi, Mostki, Pławo, Rauchersdorf, Wolina.
	Podgórze	Podgórze, Rzożów.
	Przemysł	Bolestraszycze, Chałupki dusowskie, Hurezko, Jaksmanice, Medyka, Nienadowa, Niżankowice, Paćkowice, Przekopanie, Wyszatyce, Zrotowice.
	Przemysły	Biłki, Lahodów, Przemysły.
Pomór świń	Rawa ruska	Hrebennie, Hucze, Staje, Werchrata.
	Rzeszów	Kielnarowa, Łaska, Trzebownisko.
	Rutki	Burcze, Czajkowice, Hoszany, Kniyhynice, Kołodrub, Kościelniki, Kupnowice stare, Podolec, Podzwierzyniec, Rozdziałowica, Susulów, Szolmienice, Tarynów, Wankowice.
	Sambor	Dublany, Olszanik.
	Sanok	Besko.
	Skala	Dubkowce, Skala, Soroka.
	Sokal	Annówka, Bał, Chorobów, Dobraczyn, Góra, Głuchów, Hohotów, Horodyszcz, Kopytów, Korezyn, Łaszków, Polanka, Rusin, Tartaków, Tartakowice, Torki, Wojstawice, Zabeze murwane.
	Staremiasto	Busowisko.
	Tarnobrzeg	Chmielów, Dąbrowica, Domacyn, Dzierdziówka, Furmany, Górzycze, Mokrzyżów, Mytycze szlacheckie, Pączek, Sielec, Sobów, Sokolniki, Wielowieś Wrzawy, Wulka turebska, Zbydniów.
	Tarnów	Siedlec.
Pomór świń	Złoczów	Pietrycze, Sokółka, Trościaniec.
	Żółkiew	Doroszów, Dziubki, Hrebennie, Macoszyn, Nadyce, Sulimów, Wiesenberg, Żółtańce, Zwertów.
	Żydaczów	Balice podróżne.
	Żywiec	Moszczanica, Rycerka dolna, Śl-mień.
	Biała	Brzezinka, Buczkwice, Kaniów, Kęty, Komarowice.
	Bóbrka	Koży, Lipnik, Malec, Rybarzowice.
		Bryńce cerk., Budków, Chlebowice wielk., Kocurów, Łopuszna, Olechowiec, Podjarków, Podliski, Podmanasterz, Podniestrzany (Aleksandrya), Siedliska, Suchodół, Wołoszczyszna, Wybranówka.
	Bochnia	Bochnia, Cichawa.
	Bohorodeczany	Babeze, Bogrówka, Bohorodeczany, Bohorodeczany stare, Grabowiec, Horobolina, Krzywiec, Łysiec, Manasterczany, Markowa, Poroby, Rakowiec, Sadržawa, Sołotwina, Starunia, Żuraki.

Epizootycya	Powiat	Miejscowość
Zaraza pyskowa i racicowa	Brody	Batyjów, Czernica, Gaje dytkowieckie, Gaje Starobrodzkie, Grzymałówka, Huidawa, Hrycowola, Janiszcz, Korsów, Kustyn (Dębowa), Leszniów, Milno, Orzechowczyk, Polikrowy, Panasówka, Piaski, Podbereze, Ponikwa, Ratyszcz, Romanówka, Smarżów, Seretce, Stolpin, Stybarówka, Suchodół, Suchowola (ob. dw.), Wierzbowczyk, Zagórze.
	Brzesko	Łęki.
	Brzeżany	Krzywe, Kurzany, Narajów wieś, Rahoczyn miasto i wieś, Wybudów.
	Brzozów	Haczów.
	Cieszanów	Cieszanów, Nowosioło, Sieniawka (Huta krystalowa).
	Chrzanów	Alwernia, Frywałd, Grójec, Nowojowa Góra, Regulice, Rudno, Sanka, Zalas.
	Dąbrowa	Bolesław, Grądy, Żelechów.
	Dobromil	Dobromil, Hubice, Hnesko, Kniazipol, Komarowice (Zakacín), Kwaszenica, Liskowate, Nowemiasto, Posada nowomiejska, Starzawa, Tarnawa, Wetykie.
	Dolina	Belejów, Bolechów ruski, Bubniszeze, Broszniów, Brza, Cieniawa, Cerkiewna, Cisów, Czołhany, Dolina, Engelberg, Hoszów, Ilemnia, Kalna, Kniażółka, Krechowice, Lipowica, Lolin, Maksymówka, Mizuń stary, Nadziejów, Nowoszyn, Olechówka, Polanica, Perechinsko, Raków, Reszniate, Seneczów, Sołuków, Swaryczów, Tiacze, Turza wielka i mała, Wola zaderewacka, Wędrz, Wyszków, Zaderewacz.
	Drohobycz	Borysław, Drohobycz, Dołha ad Podbuż, Gaje niżne, Gasendorf, Horusko, Hubice, Jozefsborg, Kołpiec, Kropiwnik nowy, Łastowniki, Lipowice, Majdan, Manaster lisz., Medenica, Michałowice, Modrycz, Nahujowice, Opatry, Raniowice, Rybnik, Rycheice, Słonsko, Śniatynka, Solec, Ułyczno, Urcz, Wróblowice.
Zaraza pyskowa i racicowa	Gorlice	Hanczowa, Odera ad Uście, Radocyna, Regetów wyżni, Ropki, Skwirtne, Szalowa, Ujście ruskie, Wysowa.
	Gródek	Bratkowice, Dobrostany, Domażyr, Małkowice, Rodatyce (ob. dw.), Stawczany, Stodółki, Wola dobrst.
	Grybów	Brunary wyżni i niżni, Czarna, Florynka, Wojnarowa.
	Horodenka	Żuków.
	Husiatyn	Horodnica, Myszkowce, Niżborg stary, Olechowczyk, Samoluskowce.
	Jarosław	Dmytrowice, Jarosław, Kaczycze, Koniaczów, Łapajówka, Nielepkowice, Nienowice, Ostrow, Pełnatycze, Radymno, Rożwienica, Rożniatów, Surochów, Szówsko, Sośnica, Tuchla, Tuligłowy, Wysocko, Zadbrowie, Zarzeze.
	Jasło	Kłopotnica, Świątkowa, Żydowskie.
	Jaworów	Drohomyśl.
	Kalusz	Babin, Berlohy, Chocin, Dąbrowa, Dobrowlany, Dołheka, Dołpotów, Humenów, Jasień, Jaworówka, Kałobna, Kałusz, Kopanka, Kropiwnik, Landestreu, Ldziana, Łuka, Niebyłów, Niegowce, Petranka, Podmishale, Połto, Siwka woj., Sioboda wielka, Tomaszowice, Uhrynów śred., Wistowa, Wojniów, Zawadka.
	Kamionka	Budki, Chojów, Czanyż, Dernoń, Dmytrów, Jasienica, Kamionka, Kozłów, Łapajówka, Łany polskie, Nieznów, Ohladów, Peratyn, Połoniczna, Ruda, Sielec, Ubienie.
Zaraza pyskowa i racicowa	Kolbuszowa	Kolbuszowa dolna i górna, Wola rusinowska.
	Kołomyja	Chlebiecyn leśny, Czeremchów, Dobrowódka, Gody, Rakowczyk, Słobódka leśna.
	Kraków	Baczyn, Bieńczyce, Bronowice wielkie, Modlniczka, Mogiła, Prądnik czerw., Rusocice, Rząska.
	Krosno	Iwoniec, Korezyna, Krościenko wyżni, Rogi.
	Łańcut	Siennów.
	Limanowa	Dobra, Jasna, Lipowe, Łososina gór., Męcina, Mordarka, Owieczka, Przyszowa, Stopnice król. i szlach, Sowliu, Zamieście.
	Lisko	Balnica, Bandrów, Bereźnica wyżni, Bukowiec, Chmiel, Chrewt, Czarna, Dwernik, Gorzanka, Hulske, Jabłonki, Jasień, Krywki, Lutowska, Poniszczów, Procisna, Smolnik, Skorodnik, Stężnica, Ustynowa, Ustrzyki dolne, Zamłynie, Żernica wyżni, Żolobek.
	Lwów	Biłohorszeze, Borki jan., Brodki, Brzechowice, Czerkasy, Dornfeld, Głuchowice, Kozice, Leśniowice, Mostki (Małówka), Podliski małe i wielkie, Połielany, Postomyty, Romenów, Rudno, Rzęśnia polska i ruska, Wiśłoboki, Żagóra, Zniesienie, Żyrarka.
	Mielec	Pluty, Tuszów.
	Mościska	Balice, Hodynja, Hussaków, Horystawice, Krysowice, Łaska wola, Moczawody, Mościska, Nikłowice, Trzcinniec, Złodkowice.
Zaraza pyskowa i racicowa	Myślenice	Bogdanówka, Grzechynia, Kojszówka, Maków, Skomielna czarca, Wola radziszowska, Żarnówka.
	Nadwórna	Cuculów, Delatyn, Fitków, Krasna, Łaneczyn, Majdan średni, Neudof, Strupków, Wołosów.
	Nowy Sącz	Biczycze niemiekie i polskie, Dubne, Krynica, Lełuchów, Librantowa, Łomnica, Mochnaczka, Niżni i wyżni, Muszyna, Muszynka, Nowa wieś, Porema mała, Powroźnik, Rytro, Siedlec, Słowikowa, Swiniarsko, Szczawnik, Tylicz, Wierzhomla mała i wielka, Wojkowa, Zawada, Złockie.
	Nowy Targ	Czarny Dunajec, Grywałd, Hałuszowa, Krośnica, Podczernowe, Sromowce niżni.
	Podgórze	Bodów, Kurdwanówka, Prokocim.
	Podhajce	Horozanka.
	Przemysł	Bolestraszycze, Buszkowice, Byków, Buszkowiczki, Chałupki dusowskie, Drohojów, Dubiecko, Dusowce, Fredropol, Jaksmanice, Kormanice, Krasne, Łuczyce, Medyka, Miżyniec, Nehrybki, Niżankowice, Olszany, Ostrow, Pikulice, Pozdzia z, Przedmieście dubieckie, Przemysł, Rokszycze, Sielec, Siedlisko, Stubno, Walawa, Wilcza, Wielunia, Wyszatyca, Zabłotce, Żurawice.
	Przemysły	Dusanów, Krzywica, Łonie, Pleników, Poluchów wielki, Słowita, Wiśniowczyki, Wyżniany, Zadwórze.
	Rawa	Bełzec ob. dw., Huta Obedyńska, Karów, Poddębie, Potylicz, Rzezyca, Smolin, Staje, Uhnów, Zastawie.

Epizocoya	Powiat	Miejscowość
	Rohatyn	Bouszów, Bukaczewce, Bursztyn, Czahów, Demianów, Dubrymów, Hanowiec, Hrehorów, Jabłonów, Jezierzany, Koniuszki, Korostowice, Kozara, Kurepatniki, Ludwikówka (Zamłóćarnia), Martynów nowy i stary, Niemczyn, Obelnica, Rużdwan, Słoboda bołszowiecka i konkolnicka, Swiskolniki, Tenetniki, Wisznów, Żurawienko, Zerów.
	Rudki	Czajkowiec, Heniatyze, Kubałów, Kołbajowiec, Kościelniki, Kropielniki, Łaski, Nihowice, Milezyce, Ostrów ad Pohorec, Podhajczyki, Podzwierzyniec, Werbiż.
	Rzeszów	Borek stary, Kielnarowa.
	Sambor	Barańce, Bilinka, Biskupice, Brzagi, Bylice, Czaple, Czystki, Dorozów, Głęboka, Humienie, Janów, Kulczyce rustykalne i szlacheckie, Kornalowiec, Lutowska, Mokrzany, Nadyby, Nowoszyce, Prusy, Radłowiec, Sambor, Sasiadowice, Turczynowice, Wojutyze, Wola barszewska i błazowska, Zwór.
	Sanok	Klinkówka, Komańcza, Niebieszczy, Posada górna, Sianiawa, Turzańsk, Wielopole, Wisłoczek, Wołuszowa, Załuszc.
	Skalat	Hlibów, Kałaharówka, Poznanka hetmańska, Wolica.
	Sokal	Bendinba, Bełz, Budynin, Byszów, Chłopiżyn, Krystynopol, Kuliczów, Łuczyce, Nowy dwór, Myców, Poźdymierz, Pieczygóry, Prusinów, Przewodów, Różanka, Rusin, Starogród, Steniatyn Switarzów, Tuturk wiec, Tuszków, Ubrynów, Worohs, Wojsławice, Zabrze murów, Zniatyn, Zuzel.
	Stanisławów	Błudniki, Bryn, Chorosiów, Czerniejów, Chomiaków, Dorohów, Halecz, Krechowce, Krynidów, Kurypów, Mykietyńce, Pawełce, Pukasowice, Sobotów, Sielce, Siennikowce, Tysmieniczany, Wołczyniec.
	Staremiasto	Berzów, Bilicz, Busowisko, Felsztyn, Koble stara, Lenina mała i wielka, Ławrów, Łopuszanka, Łulek górny, Niedzielnia, Plockie, Polana, Posada, Spas, Stara ropy, Starasól, Staremiasto, Strzelbice, Strzyki, Surzyca wielka, Surzyca-Rykowa, Tarszów, Topolnica, Turze, Tysowice, Wola Kobelańska.
	Stryj	Bereznica, Bratkowce, Brygidyn, Duliby, Dzieduszyce wielkie i małe, Grabowiec stryjski, Hołowice, Korczyn szlachecki i rustykalny, Kruszelnica rustykalna i szlachecka, Lubienie, Łany sokolne, Niezuchów, Oparze, Orawczyk, Pławia, Pobók, Podhorodec, Ryków, Siechów, Skole wieś, Stawsko, Smorze miasto, Smorze dolne, Sokółów, Sopot, Stańków, Stryj, Stynawa niżna, Synowódzko wyżne, Tuchla, Uherko, Uhełna, Wołosianka, Żupanie.
	Tarnobrzeg	Kolowa wola, Motyze szlacheckie, Tarnowiec, Zawsie.
	Tłumacz	Bortniki, Chomiakówka, Czarnożecze, Dolha, Grabiec, Klubowce, Krzywotulę stare, Markowce, Olszanica, Otynia, Podpieczary, Przeniczniki, Strychańce, Targowica, Tysmienica, Winograd, Zakrzewce.
	Trembowla	Brykula stara, Tiutków.
	Turka	Beniowa, Borynia, Bukowiec, Butelka wyżna, Butla, Choszczów, Dołki, Dydiowa, Dzwiniacz góry, Gwoździec, Hasna niżna, Jablonka niżna i wyżna, Jabłonów, Jasienica zamkowa, Jasienka masłowa, Jawera, Jaworów, Ilnik, Komarniki, Kondratów, Krzywe, Łomna, Łopuszanka, Mołdawsko, Myta, Przyłóp, Rosochacz, Rołacz, Rybów, Sokoliki, Suchy potok, Szumiacz, Tarnawa niżna i wyżna, Turk, Turczki niżne i wyżne, Wołcze, Wołosianka wielka, Wysocko niżne, Zadzielsko, Zawadka.
	Wadowice	Zembrzyce.
	Wieliczka	Kępa ad Przewóz, Łyczanka.
	Zbaraż	Czernichowce, Hłuboczek mały, Hnileczki, Koziary, Nowosioło, Suchowce, Szelpaki, Zarubince, Zbaraż stary.
	Złoczów	Białkamień, Gołogóry, Gołogórki, Hodów, Hucisko oleskie, Hukałowice, Juśkowice, Kolów, Kondratów, Majdan, Mitulin, Olesko, Ozyów, Podhorodec, Podlesie, Przewłoczna, Rozwał, Sasów, Snowicz, Stronibaby, Trędoszcz, Usznia, Zalesie, Zasków.
	Żółkiew	Czestyn, Derewnia, Kłofno, Kłodzienko, Mosty wielkie, Nowy staw, Różanka, Sewerynowka, Turynka, Wiczorki, Żółtańce.
	Żydaczów	Balicze podrózne i zarzeczne, Bereznica królewska, Czerteż, Dmnia, Derzów, Drohowyze, Hanowiec, Hnizdyczów, Hów, Krechów, Krupsko, Lachowice podrózne, Lubza, Łowczyce, Małachów, Manasterec, Mikołajów, Nowoszyń, Pobereże, Pokrowce, Rozwadów, Rudniki, Stulsko, Trześcianiec, Uście, Weryn, Włodzimirec, Wola hnizd., Żurawno, Żydaczów, Żyrawa.
	Zywiec	Cisiec, Jeleśna, Juszczyzna, Kamesznica, Miłówka, Mutna, Niel-dwia, Pewel slem, Pewel wielka, Bajca, Rycerka dolna i górna, Ryehwałdek, Sól, Sopotnia mała i wielka, Szare, Trzebinia, Ujsół.
	Lwów miasto	Lwów miasto.
	Brody	Czystopady, Małemiska, Markopol, Podkamień, Ratusze, Seretec, Suchowola, Załozce, Zwyżyn.

Z c. k. Namleństwa.

L. 13407 (8544 1—3)
W sprawie drobiazgowej Michała Branda przeciw Wojciechowi Kołodziejowi z miejsca pobytu niewiadomego o 50 zł. ustanawia się dla tegoż Wojciecha Kołodzieja kuratorem adw. dr. Szancera a zarazem do rozprawy ustnej wedle postępowania drobiazgowego wyznacza się termin na dzień 10 grudnia 1896 o godzinie 9 rano, na który się strony wzywają.
C. k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, dnia 9 października 1896.

L. 14923 (8543 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie z powodu wniesionego przez Józefa Sitkowskiego pozwu de praes 10 września 1896 przeciw Michałowi Uchwatowi o wyłączenie ruchomości z pod egzekucji lub zapłcenie

kwoty 165 zł. w. a. z pn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Michała Uchwata kuratora w osobie dr. Wiktora Szancera adwokata w Dąbrowie i wyznaczając do wniesienia obrony termin na dzień 3 grudnia 1896 o godzinie 9 rano wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Michała Uchwata, by ustanowionemu kuratorowi środki obrony podał lub innego w tym celu zastępcę wymienił. głyż w razie przeciwnym skutki z tej obrony sam sobie przypisać będzie winien.
Dąbrowa, dnia 6 listopada 1896.

L. 114798 (8595 1—4)
C. k. krajowa Dyrekcja skarbu podaje do powszechnej wiadomości, że wys. c. k. Minist. skarbu reskryptem z dnia 8 listopada 1896 l. 52106 zniżyło cenę jednego

metrycznego cetnara mielonego, nieopakowanego kainitu z gwarancją zawartości 10% (dziesięć procentowej) czystego potasu, względnie 18 1/2% (osmnasto i pół procentowej) siarkanu potasu loco magazyn saliny w Kałuszu na siedmdziesiąt (70) centów, od 15 listopada 1896 począwszy, aż do odwołania.

Równocześnie upoważniło wys. c. k. Ministerstwo skarbu c. k. Dyrekcję skarbu do udzielania tym odbiorcom kainitu, którzy zyczą sobie nabywać go za pokredytowaniem ceny kupna, trzechmiesięcznego kredytu na zapłatę, analogicznie do postanowien reskryptu wys. c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 13 czerwca 1893 l. 47387 ex 1892 (Dz. rozp. Min. sk. Nr. 29 ex 1893) dotyczących poboru soli kuchennej.
Lwów, dnia 11 listopada 1896.

L. 22 79 (8517 1—3)
W c. k. głównym Urzędzie podatkowym jako dep. zytowym w Przemysłu przechowane są od przeszło lat 30 fundusze i efekta depozytowe a to w następujących masach spadkowych:

Kaspra Bielińskiego, książecka przemyskiej kasy oszczędności Nr. 12410 na 41 zł. 37 ct.

Bazyłgo i Paraskewii Haratoników książecka lwowskiej kasy oszczędności Nr. 18816 na 7 zł. 67 ct.

Jakóba Hoppe także książecka Nr. 18794 na 3 zł. 10 ct.

Andrzeja Hanczakowskiego także książecka Nr. 18803 na 11 zł. 19 ct., tudzież zegarek, pierścionek i szpinka wartości 15 zł. 36 1/2 ct.

Wenzla Hesona gotówka 60 ct
Maryi Krzyżanowskiej książecka lwowskiej kasy oszczędności Nr. 18805 na 3 zł. 8 ct.

Simona Miklos także książecka Nr. 18806 na 15 zł. 68 ct.

Karoliny Spanier książecka przemyskiej kasy oszczędności Nr. 12564 na 8 zł. 51 ct.
Józefa Seredyńskiego także książecka Nr. 15326 na 17 zł. 18 ct.

Matuza Seredyńskiego książecka lwowskiej kasy oszczędności Nr. 18800 na 14 zł. 94 ct.

Józefa Zóppnik także książecka Nr. 18811 na 2 zł. 13 ct.

Roberta Tampion gotówka 21 zł. 48 1/2 ct. i srebrny zegarek wartości 10 zł.
Abrahama Segla 1 zł. 35 ct.

Karola Bilińskiego książecka przemyskiej kasy oszczędności Nr. 21969 na 5 zł. 65 ct.

Franciszka Zielonki ośm trzonków srebrnych, bawidełko srebrne i trzy srebrne kieliszki.

Sąd wzywa interesowanych, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do powyższych funduszy i efektów depozytowych, by w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ogłoszenia trzeciego edyktu z prawami swojemi do sądu się zgłosili i takowe tym pewniej uzyskali, bo inaczej powyższe fundusze i efekta Skarbowi państwa na własność będą wydane.

Kuratorem ad actum ustanowiono adwokata dr. Leona Peipera.
Z c. k. Sądu powiat. miej. deleg. Przemysł, 30 października 1896.

L. 17394 (8411 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi z powodu pozwu Jana Kleskiego młodszego właściciela dóbr w Werbiżu niżnym i B. rucha Weisera przemysłowca w Wierbiżu niżnym przez adw. dr. Dębickiego przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Stefanowi Kumyk, Prokopowi Tutyka, Andrzejowi Pilipczuk, Michałowi Łasyezuk, Bazylemu Łasyezuk, Mikołajowi Ofesinuk, Bartłomiejowi Łanowy, Grzegorzowi Bojczuk, Piotrowi Kumyk, Kozmie Hryciuk, Grzegorzowi Łasyezuk, Janowi Kozak, Michałowi Slemeniak, Janowi Jurczuk, Teodorowi Tutyka, Dmytrowi Wasyluk, Onufremu Łasyezuk, Maciejowi Tutyka, Prokopowi Pilipczuk, Jerzemu Łanowy, Stefanowi Dandyluk, Bazylemu Marusiak, Teodorowi Lutezak, Dmytrowi Czornik, Janowi Ławruk, Jerzemu Semenik, Teodorowi Hajowy, Harasymowi Szargaluk, Szymonowi Szargaluk, Tomaszowi Oleksinuk, Janowi Hajwy, Jakóbowi Łasyezuk, Bazylemu Semenik, Aleksandrowi Łasyezuk, Piotrowi Łasyezuk, Bazylemu Szargaluk, Aleksandrowi Szargaluk, Janowi Kumyk, Dmytrowi Seraniuk, Janowi Tkaczuk, Jerzemu Tomejczuk, Janowi Ordyczuk, Dmytrowi Nykolajow, Grzegorzowi Kumyk, Mikołajowi Hajowy, Michałowi Olesinuk, Elaszowi Szargaluk i Piotrowi Szargaluk, a w razie ich śmierci, ich masom spadkowym, względnie ich z imienia i nazwiska nieznanym spadkobiercom, jakoteż ich ewentualnym z imienia i nazwiska nieznanym prawonastępcom z innego tytułu własności posiadłości rustykalnych w Werbiżu, tudzież według imienia i nazwiska niewymienionym byłym poddanym dóbr Werbiż wyżny i Werbiż niżny, o wykreślenie obowiązków praw w poz. 3 karty c. wyk. hip. l. 43 i w poz. 3 i 5 karty c.

wyk. hip. l. 404 ks. gr. c. k. Sądu obwodowy w Kołomyi dla większych posiadłości i w poz. 2 i 4 karty c. wyk. hip. l. 491 ks. gr. dla gm. kat. Werbiż niżny wpisanych ustanowił dla wszystkich z życia i miejsca pobytu niewiadomych pozwanych adw. dr. Sautera kuratorem z substytucją adw. dr. Zipsersa i doręczył kuratorowi dr. Staubero wi pozew do dnia 26 sierpnia 1896 l. 17394 i napisy dla wszystkich pozwanych przeznaczone.

O tem zawiadamia się pozwanych z wezwaniem, aby potrzebną do obrony swych praw informację kuratorowi udzielili lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej skutki zaniechania sami sobie przypiszą.

Kołomyja, dnia 26 września 1896.

L. 21616 (8409 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie Zakładu kredytowego komercyjnego w Kołomyi przeciw Jakóbowi Leiby Celtera o 80 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jakóba Leiby Celtera adw. dr. Landau kuratorem z substytucją adw. dr. Hullesa i doręczył kuratorowi adw. Landau nakaz zapłaty z 31 października 1896 l. 21616 dla Jakuba Leiby Celtera przeznaczony.

Kołomyja, 31 października 1896.

L. 19219 (8408 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie spółki handlowej rolniczo przemys. w Kołomyi przeciw Jakóbowi Gołembiuk Kościa i tow. o 105 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jakowa Gołembiuka Kościa adw. dr. Dębickiego kuratorem z substytucją adw. dr. p. Schustera i doręczył kuratorowi adw. dr. Dębickiemu nakaz zapłaty z 29 sierpnia 1896 l. 17475 dla Jakowa Gołembiuka Kościa przeznaczony.

Kołomyja, dnia 3 października 1896.

L. 25999 (8465 1—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa czyli Josla Kesslera, że na prośbę Stanisławowskiej kasy oszczędności uchwałę tegoż Sądu obwodowego z dnia 5 października 1895 l. 17921 zezwolono na egzekucyjne oszacowanie realności wyk. hip. l. 514 i 515 gminy katastr. Stanisławów objętych, dłużników Josla Kesslera, Reizli Kessler, Basi Kessler, Ryfki Kessler i Małki z Kesslerów Voglowej własnych, i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Hauslichowi, przyczem wzywa go, by rzeczonemu kuratorowi wcześniej do ochrony jego praw potrzebną informację udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił.

Stanisławów, 21 grudnia 1895.

L. 14103 (8467 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w sprawach cywilnych w Rzeszowie podaje do wiadomości, iż dnia 5 lutego 1896 w Lutoryżu zmarł Izrael Tencer z pozostawieniem pisemnego ostatniej woli rozporządzenia z dnia 4 lutego 1896, w którym dla niewiadomego z miejsca pobytu syna Ozyasza Tenzera rzekomo w Ameryce przebywającego pozostawił tylko legat w kwocie 20 zł.

Sąd nieznaną pobytu Ozyasza Tenzera wzywa go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia pierwszego ogłoszenia edyktu zgłosił się w tutejszym Sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Joelem Deblem dla niego ustanowionym.

Rzeszów, 16 września 1896.

L. 32486 (8468 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnowie ustanawia Tomasza Karasia z Rzędzina w myśl §. 276 ust. cyw. dla nieobecnego Franciszka Bielca, który przed kilkoma laty z kraju się wydalil i od dłuższego czasu o sobie nie dał wiadomości, kuratorem do zarządu majątkiem w szczególności do dokonania sprzedaży kawałków gruntu lwh. 148 i 158 ks. gr. gm. Rzędzin objętych w połowie do Franciszka Bielca należących na spłaceniu długów przez niego wspólnie z Teklą Biel zaciągniętych.

Tarnów, 31 października 1896.

L. 3258 (8475 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Muszyńskiego, ażeby w ciągu roku od tego ogłoszenia zgłosił się do spadku po swej matce dnia 2 października 1892 w Kluwinicach bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłej Tekli Muszyńskiej, inaczej spadek ten z ustanowionym dla niego kuratorem Piotrem Muszyńskim zostanie przeprowadzony.

Kopyczyńce, d. 30 marca 1896.

Falszowany jedwab

Należy wzór czarnej materii jedwabnej, którą się kupić zamierza, spalić, a fałszowanie natychmiast się wykaże. Prawdziwy czysto farbowany jedwab natychmiast się zwinie, zgaśnie i nie zostawi wiele popiołu jasno-brunatnego koloru. (Falszowany jedwab, który się prędko stłumia i kruszy) powoli się pali zwłaszcza końcowe nici, (jeżeli farbą bardzo nasiąkły) i pozostawia ciemno-brunatny popiół, który się nie zwija, ale łame. Zgniótłszy popiół prawdziwego jedwabiu sprószkujemy go, z fałszywego zaś nie. — Fabryka jedwabiu G. Henneberga (c. i k. dostawcy nadw. Zurych, posyła na żądanie wzory franko, a suknie i całe sztućki wprost do mieszkania, wolne od porta i cła. 66

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Teatr hr. Skarbka.

W sobotę dnia 14 listopada
o godzinie 3 po południu
przedstawienie dla młodzieży szkolnej
DZIAŁY

Mickiewicza, muzyka Moniuszki.
Taniec szkieletów
Saint-Saens.

Wieczorem o godz. w pół do ósmej
Sprzedana Narzeczona

opera w 3 a. F. Smetany słowa K. Sabiny
(z repertuaru teatrów w Pradze i Wiedniu)

OSOBY:

Kruszyna wieśniak	Kiezman
Katinka jego żona	Kasprowiczowa
Marynka ich córka	Bohusówna
Michał gospodarz	Kratochwil
Agnieszka jego żona	Skalska
Tomek ich syn	Jaroński
Janek syn Michała po pierw-	
szej żonie	Orzelski
Ketel swat	Bogucki
Skoczek, dyrektor komediantów	Lelewicz
Esmeralda tancerka	Kliszewska
Muffi komediant przebrany za	
Indyanina	Jednowski
Rzecz dzieje się w Czechach.	
Reżyser J. Myszkowski	
Nowe kostiumy podług oryginalnych wzorów.	
Nowe dekoracje.	

W antraktach powinno się palić papierosy
tylko w tutkach Niemojowskiego.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem centa, tłustym petitem
dwa centy.

Dwa pokoje frontowe w parterze dla wol-
nych osób, przy ulicy św. Mikołaja 1. 14 obok
Uniwersytetu, zaraz do wynajęcia.

Do sprzedania Roetniki Gazety Lwowskiej
wraz z Rozmaitościami od roku 1813—1823.

Młoda la Malaga duża szampańska po
zł. 1 sprzedaje handel Bodnara, Lwów, ulica
Akademicka 22. 1314

Kamelie po zł. 1.—, 1.50, Azalee po et. 70
do zł. 1.—, Rhododendron po zł. 1.—, Befu-
nia, Viola, Konwalie, niskie róże w wazonach,
fuksy, wszystko z pęczkami gotowymi do kwiatu i
palmy w przesłoniętych egzemplarzach i po tanich
cenach poleca ogród handlowy ska-bu Lubczya kró-
lewska, poczta w mieście. 1290

ARTUR KOSCICKI

(SYRIUSZ) 1235

Lwów, ul. Zamarstynowska 1. 11 (dom
własny) ul. Trzeciego Maja 1. 2.
poleca wprost z Ameryki wyborną **kawę**
pół kilo zł. 1. — Najlepsze **herbaty** pół
kilo zł. 1.50 do zł. 6. — **koniak** kura-
cyjny butelka zł. 1.80 do zł. 5.

Dwa medale zasługi!

Proszę żądać tutek

NIEMOJOWSKIEGO

wszędzie do nabycia.

Nowość: Tutki egipskie „Orient“

Uznanie

Lwowskiego Laboratorium
chemicznego.

Pracownia sukien damskich i nauka kroju
Maryi Chomickiej wykonuje wszelkie zamówie-
nia według najnowszych wzorów francuskich w
jak najkrótszym czasie po nader umiarkowanych ce-
nach. Ul. Krakowska 20.

HERBATA

chińsko - rosyjsko - angielska
znakomitej dobroci

poleca stary w roku 1870 założony handel

Izydora Wohla

we Lwowie 1193

dawniej ulica Sykstuska 1. 6, teraz

Grand-Hotel pasaż Hausmana 3.

Zamówienia wykonuję starannie, sumiennie
i spiesznie, za opakowanie nie nie licząc.

„BALLABANÓWKA“

stara, prawdziwa żytnia wódka, bez
cukru i bez anyżu, w higienicznych
skutkach wyrównywuje zupełnie koniak
francuski, poleca

Karol Ballaban

Lwów ul. Halicka 23.

Pocztą dwie butelki 5 kilogr.

Orzeczenie.

Na podstawie dochodzeń i badań chemicznych
poświadczam niniejszem, iż wódka „Ballabanówka“
jest wystatą i oczyszczoną żytniówką, wolną od nie-
dogonu (fuzlu) i tym podobnych przymieszek. W sku-
tek tego orzekam, iż jest ona czystym, zdrowym i
higienicznym napojem gorącym (spirytusowym), który
na ustrój ludzki działa tak samo jak prawdziwy
Cognac. 1067

Lwów, dnia 10 marca 1891.

Dr. Br. Radziszewski m. p.

prof. chemii na uniwersytecie lwowskim

Nowo założony

wielki skład nut

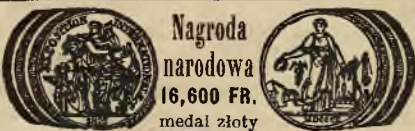
poleca 1241

KSIEGARNIA POLSKA

Lwów, plac Maryacki 11,

tanio wydawnictwa Petersa, Litofla,
Steingrąbera i innych posiadamy zaw-
szo w komplecie na składzie.

Katalogi wysyłamy na żądanie franko.

QUINA-LAROCHE
Z ŻELAZEM

W połączeniu ze SOLĄ ŻELAZISTĄ
łatwą do uswojenia przez każdy orga-
nizm, jest najpotężniejszym środkiem
wzmocniającym.

Przywraca krwi i czerwone kuleczki
stanowiące jej piękność i siłę, pomaga
trudnemu rozwojowi organizmu, ule-
cza bezsilność i włośność, zaleca się przez
lekarzy dla kobiet popotogach i ozdrow-
wieńców etc.

W PARYŻU, 22 i 19, ULICA DROUOT

We Lwowie w aptekach pp. Wewiorskiego, Szy-
mona Hag Ruckera i Erbara. 1053

Zaproszenie

na ogólne

Nadzwyczajne Zgromadzenie
Stowarzyszenia zaliczkowego w Lub-
aczowie, zarejestrowanego z ograniczoną
poręką, które odbędzie się w dniu 21
listopada 1896 r. o godzinie 3 po po-
łudniu w sali rady gminnej miasta
Lubaczowa, z następującym porządkiem
dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostat-
niego walnego zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcji po dzień
24 października 1896.
3. Przyjęcie do wiadomości wy-
boru Dyrekcji.
4. Wybór 2 członków Rady nad-
zorczej.
5. Wybór jednego członka do
komisji skontrolującej.
6. Wnioski członków.

Stowarzyszenia zaliczkowe w Lubacz-
owie zarejestrowane z ograniczoną
poręką.

Dr. Szłapa mp. Wł. ks. Sapieha mp.
Sekretarz Prezes

Swiece woskowe

poleca najtaniej 1231
fabryka świec i blichowania wosku
Fryderyka Schubutha
Lwów. Rynek 45.

Darlehen 1303

von 500 fl. aufwärts bis zum höch-
sten Betrage als Personaleredit
coulant und discret besorgt Agen-
tur Budapest, Postfach 107.

„LEONARDÓWKA“

niezrównanej dobroci, wódka cała flaszka 1 zł., pół flaszki 50 ct.
do nabycia w handlu

Leonarda Soleckiego

we Lwowie, ul. Batorego 1. 2.

Dla uniknięcia naśladownictwa, korek, kapsla i etykieta zaopatrzone są marką
ochroną i napisem „Leonardówka“. 1312

Handel herbaty i kawy

EDMUNDA RIEDLA
we Lwowie, plac Maryacki 1. 10

poleca

Herbatę

zbioru majowego

1/2 kl. CONGO	zł. 1.60
SOUCHONG czarna	2.—
zbioru maj.	3.—
KAYSOW czarna	4.—
MELANGE de Lond.	4.—
WYSIEWKI herbac.	1.30
najlepszych	
herbat	1.60

Opakowanie nie liczy się.

Zamówienia z prowincji wysyła się odwrotną pocztą.

poleca najlepsze gatunki

KAWY

o smaku czysto aromatycznym, które	
rozsyła franko opłacone do każdej	
stacyi poczt. 4 1/2 kg. w woreczku.	
Portorico	zł. 9.— 1/2kg.— 90
Guba gruboziarnista	9.50 — 95
Ceylon zielona	10.— — 1—
przednia	10.40 — 1.04
pr. ziarn.	10.75 — 1.08
perłowa	10.75 — 1.08
Mocca arabska arom.	10.75 — 1.08
Jawa złota	10.75 — 1.08

We wszystkich składach Perfum, Aptekarzy,
Drogiściów i Fryzjerów znajduje
się

VELOUTINE
Puder
ryżowy specjalnie
PRZYGOTOWANY Z BIZMUTEM
Przez **CH^{les} FAY**, Fabrykanta Perfum
PARYŻ, 9, ULICA de la Paix, 9, PARYŻ

1379

S. Kelsen we Wiedniu

kłozety z przepływem wody i bez tego,
rury kłozetowe, kanałowe nasady z paten-
towanym zamknięciem, komple-
tne urządzenia kąpielowe, wen-
tylatory, przybory do wodociąg-
ów jak i rury lane i kute —
pompki, fontany
i wszelkie ar-
matyry.

Zastępca dla Galicji
i Bukowiny

Herman Hamel Lwów.

Bilans z dnia 31 grudnia 1895.

Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Dębicy,
zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

Stan czynny.	zł.	et.	Stan bierny.	zł.	et.
1. Gotówka w kasie	364	43	1. Udziały członków	7.392	—
2. Pożyczki na skrypta	15.294	62	2. Wkładki oszczędności	22.148	85
3. „ „ weksle	29.753	37	3. Reeskont weksli	7.391	74
4. Procenta z góry na r. 1896	186	34	4. Kredyty zaciągnięte	4.000	—
zapłacone	164	84	5. Fundusz rezerwowy	3.107	59
5. Zaliczki procesowe	256	49	6. Procenta z góry na r. 1896	351	50
6. Procenta zaległe	46.020	59	7. Na pokrycie dywidendy z r. 1891 i 1892	93	02
			8. Czysty zysk	1.615	89
				46.020	59